

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 10 - 29 juny - 5 juliol 1977 - Surt dimecres - preu: 20 pessetes

Llum per a la democràcia

Fanals a la Rambla: última obra de l'Ajuntament de Figueres?

(Pàgina 7)

El PSUC es defensa de greus acusaments

Carta de Carles Caussa
(Pàgina 12)

La vinya amarga de l'Alt Empordà

Exclusiva del Diputat Ernest Lluch

(Pàgina 9)

Palamós - Platja d'Aro:

El "tap" de la Costa Brava

(Pàgines 16 i 17)

Mercedes - Benz

N - 1.000 (47 CV) 975 KG. - Para sacarle mucho partido
N - 1.300 (60 CV) 1.300 KG. - El ligero para trabajos pesados
L - 406 - D (65 CV) - Para trabajar a pleno rendimiento

rentables por muchos kilómetros más Mercedes-Benz L-406-D

Son rentables y lo seguirán siendo. Les queda potencia para rato. Y dureza. Y capacidad. Venga a probarlos. Facilidades de Pago.

exposición y venta

GARAGE PLANA, s. a.

Ronda Barcelona s/n - Carlos Fages de Climent s/n - Teléfonos 50 30 00 - 50 30 04 - FIGUERAS

CONCESIONARIO PARA GERONA DE:

Compañía Hispano Alemana MERCEDES - BENZ vehículos y motores, S. A.

Carta del 9

La Catalunya mil·lenària reneix

Estimat lector:

La primera conseqüència positiva i concreta de la celebració d'unes eleccions democràtiques, per a Catalunya (i per a l'Empordà, naturalment), fou la reunió, a l'antiga seu del Parlament, d'uns diputats i senadors designats pel "dit" del poble. I els parlamentaris aprofitaren l'Assemblea de dissabte —la primera d'aquest tipus d'ençà l'any 1938—, per tal de reivindicar conjuntament l'autonomia que ens va ésser usurpada per les armes. Diada històrica, no cal dubtar-ne, la del 25 de juny de 1977 per a Catalunya!

ELS CATALANS HO DECIDÍREM

"Des d'ahir, a la tarda —escrivia diumenge "Diario de Barcelona"—, el Poder central té l'interlocutor sòlid i representatiu per a tractar el tema de la nostra autonomia: aquesta Assemblea que demanà la immediata incorporació de Josep Tarradellas..."

El "Brusi", després de recordar que Suárez digué, a Barcelona, que *sobre el tema catalán debían decidir los electores*, afegia: "Ja ho han fet, en votar per aclaparadora majoria partits que defensen l'autonomia" (...) "Catalunya vol que hom li torni llurs institucions d'autogovern i que entrin provisionalment en funcions la Presidència de la Generalitat, el Govern, el Parlament i el Tribunal de Cassació. Les Corts de l'Estat espanyol han de discutir després els altres punts, que són els reformables, els que necessiten acomodament, de l'Estatut del 32..."

ANDREU I ABELLÓ, MALGRAT TOT, OPTIMISTA...

Josep Andreu i Abelló, que presidi l'Assemblea de Parlamentaris, per raó d'edat i tot seguint una vella tradició parlamentària, feia, però, diumenge unes declaracions a "El Correo Catalán": "No crec que el problema tingui una solució ràpida, ni que sigui fàcil la tasca que ens hem proposat; però tinc una fe absoluta en què tornarem a veure novament en funcions el Govern de la Generalitat."

I després d'afirmar que ell s'hagués estimat més de presidir una sessió del Parlament de Catalunya, car no s'ha d'oblidar que la reunió aplegà diputats

i senadors d'una cambra que té la seva seu a Madrid, Andreu i Abelló puntualitzava: "Crec que hem començat una nova etapa de llibertat, que ens conduirà cap al restabliment de la Generalitat, si som capaços de mantenir-nos units..."

LA UNITAT HO ÉS TOT

Aquest darrer advertiment del vell polític català, indiscutiblement, és el que cal tenir més en compte. El diari "Avui", per cert, en el seu article-editorial de diumenge, deia: "Seranament, lúcidament, Catalunya ha fet el primer pas ferm en el camí de la devolució del reconeixement de la seva personalitat nacional i de la seva autonomia de govern. Tots els qui va assistir a aquesta històrica primera sessió de l'Assemblea de Parlamentaris de Catalunya, tot just constituïda, amb unes decisions preses pràcticament per unanimitat. Els polítics elegits s'han confirmat dignes de les esperances dels ciutadans que els van elegir. Cal mantenir, per damunt de tot, aquesta pinya d'unitat en les reivindicacions. Només així assolirem la plenitud del que desitgem..."

CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ PERMANENT

Com et deia més amunt, benvolgut lector de 9 PAÍS, la constitució de l'Assemblea de Parlamentaris, al recuperat Palau del Parlament de Catalunya (i en dir això, el meu pensament vola cap al cementiri d'Andorra la Ve-

lla, on reposa des de fa poques setmanes el meu inoblidable amic i antic diputat, Josep Fontbernat, a qui la Parca li negà el dret d'assistir a aquesta formosa i esperada cita), ha merescut el qualificatiu de diada històrica...

"Un altre juny. Després de l'eclosió catalana i democràtica de les eleccions generals del dia 15, la Catalunya mil·lenària reneix", ha escrit l'"Avui".

Diputats i senadors prengueren l'acord de crear una Comissió Permanent, que presidida per Joan Reventós, en la seva qualitat de cap de la llista electoral que més vots obtingué a les eleccions, tindrà per missió negociar la ràpida recuperació de l'autonomia i les institucions configurades en l'Estatut del 32, així com també el retorn de Tarradellas, digne successor dels gloriosos Macià i Companys. Com a president de l'Assemblea de Parlamentaris i com a president de la Generalitat. Malgrat, cal dir-ho, l'oposició d'un ex-ministre franquista —Laureano López Rodó, representant de l'"Alianza Popular"—, que protagonitzà, a la històrica reunió, tot un llastimós espectacle...

Un espectacle que ningú no secundà, car els de la "Unión del Centro Democrático", malgrat el rebuig de què foren objecte per part del poble (*Fueron silbados algunos dirigentes de Unión del Centro Democrático, como Gich Bech de Careda, cuando entraron en el edificio del Parlament, digué textualment "Diario de Barcelona"*), varen saber, almenys, fer el senyor...

Cordialment,

Emili Casademont i Comas

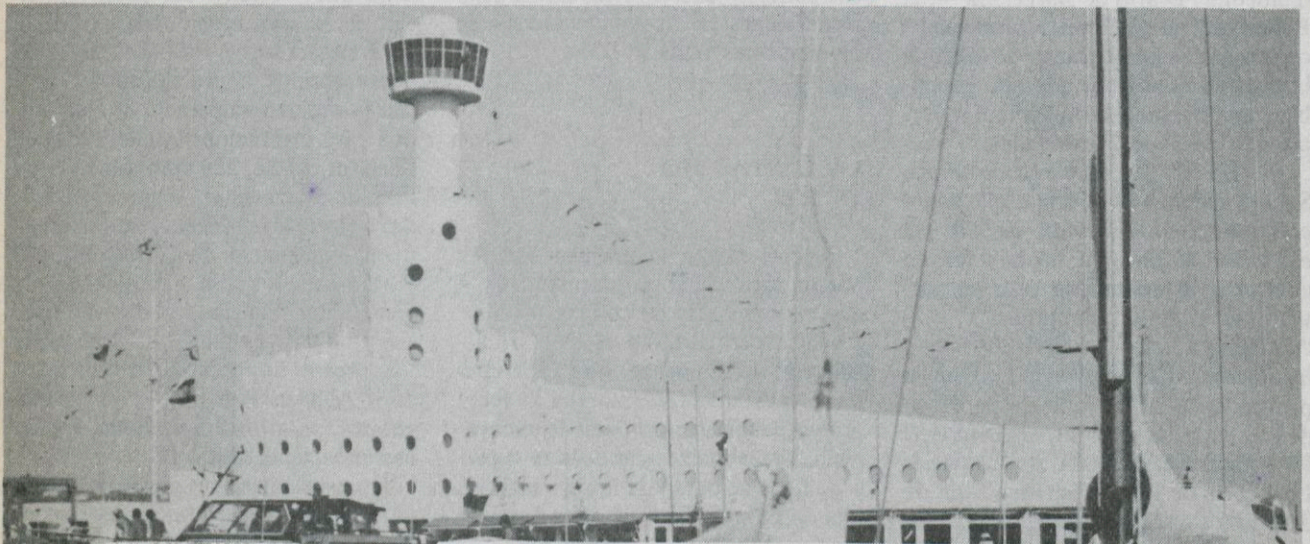
AL TANCAR

Després de redactar aquesta crònica s'ha produït l'extraordinària notícia de la visita al president del Govern i al Rei del president de la Generalitat a l'exili, Josep Tarradellas. Aconteixement històric el qual, per l'important significat per a Catalunya, volem fer-lo constar en aquestes pàgines. Amb les premses per tancar 9 PAÍS, saludem al president de la Generalitat.

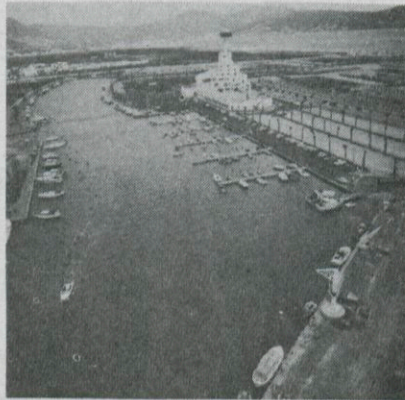
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO NAUTICO, con
 Puerto deportivo,
 Amarres a plazo fijo,
 Amarres temporales,
 Piscina climatizada,
 Gimnasio, Sauna,
 Mirador panorámico,
 Restaurante y Snack-bar,
 Bar y Cafetería,
 Parking vehiculos.

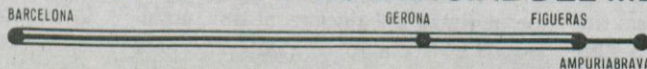

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Director:

Vicenç Palomares

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillaumet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Minguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Impress:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Petits dictadors

La immensa majoria dels ajuntaments són formats per batlles i regidors d'abans i d'abans. D'abans de les eleccions i d'abans de la Monarquia. Doncs bé; si durant l'època de transició (22-N - 15-J) hi havia un compàs d'espera, ara ja no. Hem de reconèixer que la situació se'ls ha tornat tremendament incòmoda. No hi són els qui els nomenaren i no representen al seu poble.

Alguns s'han afanyat a sol·licitar la col·laboració dels nous diputats. Altres volen dimitir. Però, a veure: això d'introduir per les bones ciutadans que no han estat elegits per al municipi —encara que llurs partits tinguin actes a nivell nacional— no sembla pas que legalment sigui possible. I dir "ja us ho fareu, que jo me'n vaig", crea un buit de poder.

Potser, el nou govern, quan es formi, pot presentar a les noves Corts, quan es constituixin, una fórmula que permeti de cobrir el "clot" que s'està formant mentre arriben les "municipals".

I compte amb les dimissions fetes a corre-cuita. No dubtem que hi ha batlles que tenen en el seu haver una gestió positiva. Però també n'hi ha que, com hem dit en una altra ocasió, feren del càrrec "aigua per al seu mol". Per als últims, si és que han de presentar comptes de la seva actuació, això de dimitir, així, simplement, seria una sortida molt còmoda.

I ho diem perquè a l'empar d'una dictadura —la nostra i totes— neixen els petits dictadors. Ho hem viscut no solament en els batlles, sinó en molts d'aquells que han gaudit d'una poltrona per designació. Han tret brillantor a l'embut, han confós ciutadans amb súbdits i han aguantat fins al cessament. Ja que abans i abans arraconaren el verb dimitir.

Molt significatiu l'acudit que vaig llegir pels anys seixanta al gens sospitos —des del punt de vista governamental— diari "Arriba", de Madrid. Un nen demanava al seu pare: "Papá, ¿a cuánta gente tengo que pisar la cabeza para llegar a ser tan importante como tú?"

J.

Sumario

• Sessió plenària de l'Assemblea de l'Alt Empordà	Pág. 6
• Crònica de Torroella de Montgrí	8
• Article del Diputat Ernest Lluch	9
• Crònica de Sant Feliu de Guíxols	15
• Exit del recital Serrat	22

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Se celebrà la vintena sessió plenària de l'Assemblea de l'Alt Empordà

La situació política actual, després de les eleccions, fou el primer punt que es va tractar a la vintena assemblea plenària de l'Assemblea de l'Alt Empordà. Es féu un resum dels resultats a la comarca i hom posà en relleu l'afany del poble per a tornar a ésser el qui fou.

NO HAN ESTAT ASSOLITS ENCARA ELS QUATRE PUNTS BÀSICS

El segon punt que es tractà fou la proposta d'adequació de l'Assemblea de Catalunya a la nova situació. Passats quinze dies de les eleccions, resulta que els quatre punts bàsics de l'Assemblea encara no han estat assolits. I, per això, continuen les diferents campanyes: Estatut, amnistia, etc. Davant d'aquesta situació, es pensà

en la possible dissolució de l'Assemblea de l'Alt Empordà, la qual cosa va ésser rebutjada de bon principi pel seu Secretariat Permanent, tot argumentant la necessitat política de la seva existència, ja que serveix d'unió entre els diferents partits i és el representant de moltes minories.

Així, s'arribà a la conclusió que és bàsica la continuïtat de l'Assemblea, per tal de conquerir els quatre punts (i si convé ampliar-los) i per a arribar a tots els indrets de l'Empordà. Per

aquest motiu, s'aprovà la creació d'una campanya dedicada a la conscienciació dels pobles, mitjançant unes xerrades on es donaria a conèixer l'Assemblea, els seus objectius, les seves campanyes, etc.

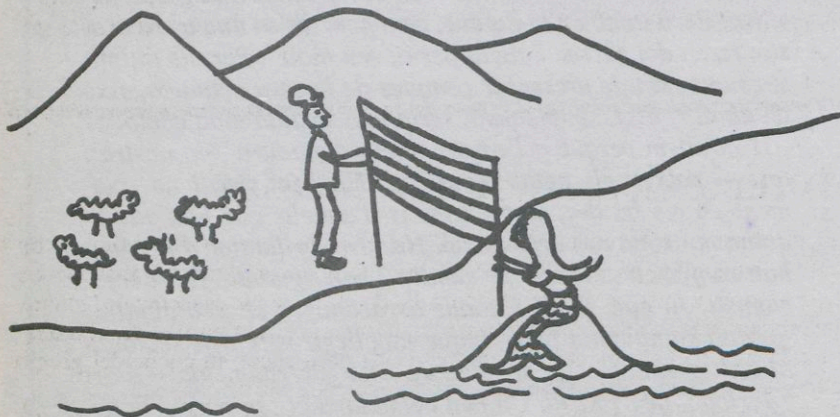
Necessitat d'assolir els quatre punts bàsics de l'A. de C. i democratització dels ajuntaments, principals punts tractats

DEMOCRATITZAR ELS AJUNTAMENTS

També es va proposar una campanya d'ajut i recolzament a favor dels objectors de consciència, que passarà a estudi del Secretariat, així com la problemàtica de democratitzar els ajuntaments. Pel que fa a això, darrer, cal dir que hi hagué molta discussió i no s'arribà a cap solució concreta. Per tant, tot es deixà per a la propera plenària.

En la concreció dels acords amb l'Assemblea de Parlamentaris, tercer punt de la sessió, es va aprovar la proposta de l'Assemblea de Catalunya: ampliar l'Assemblea de Parlamentaris amb totes aquelles forces minoritàries a les eleccions.

Per acabar, i a l'apartat de precís i preguntes, es va tornar a reincidir en la necessitat de mobilització, per tal de conscienciar la població rural.

RESTAURANT LA LLAR

carn a la brasa
plats típics
banquets

carretera de Rosas

Jordi Gratacós

Alguns ho venen fent

L'Ajuntament de Figueres no dimiteix, ni demana col·laboració als partits

Llum per a la democràcia. Els nous fanals de la Rambla, la que sembla l'obra última i encertada de l'Ajuntament de Figueres, podria ser també l'obra de clausura del Consistori que presideix Pere Giró. Podria ser com una premonició d'un final que lògicament és esperat: uns llums que il·luminen ja el primer Ajuntament democràtic de la capital empordanesa.

A conseqüència dels resultats electorals, un bon nombre d'Ajuntaments de Catalunya i de fora del Principat, venen presentant llurs dimissions. En alguns casos, perquè a la població han guanyat les eleccions generals forces polítiques d'ideologia diferent a la dels

ció dels del Pacte ni dels socialistes. Es deuen pensar —equivocadament— que en tenen prou amb el suport del Centro Democrático, és a dir, de Joan Gich. Estan equivocats. A Catalunya, a Figueres han guanyat uns altres.

Amb la dimissió del governador Murga Carazo, que es va produir la setmana passada, perquè la seva condició de militar no li permetia seguir

en el càrrec després del dia 30 de juny, el darrer suport de Giró en el poder ha desaparegut. Un suport que avui ja tampoc tindria cap sentit. Pere Giró està més sol del que suposa.

Per la demostrada habilitat de l'alcalde de Figueres, ens estranya que no hagi actuat, adelantant-se amb un gest a la petició que li poden fer els partits.

De tota manera, els fanals de la Rambla han de ser l'última obra de l'últim Consistori no democràtic de Figueres. La dimissió o, en tot cas, reconèixer públicament que no representen el poble ha de ser el pas següent i definitiu.

alcaldes, en d'altres perquè reconeixen que no es consideren representatius d'un poble que no els ha elegit.

Hi ha Ajuntaments —9 PAÍS els ha esmentat— que han iniciat contactes amb els representants dels partits per a recaptar llur col·laboració, en un compàs d'espera fins les properes i esperades eleccions municipals. Per altra banda, algunes corporacions han optat per donar a conèixer un manifest on es comprometen a no prendre decisions que puguin complicar la tasca de llurs successors, els quals seran ja autèntics representants del poble.

ESTAN EQUIVOCATS

Però no és aquest el cas de l'Ajuntament de Figueres, mirall on es miren la majoria dels de la comarca. Pel que es veu, Pere Giró i els regidors no volen dimitir, ni demanar la col·labora-

Municipales, multas y silbatos

Tres miembros de la policía municipal de Figueres, tres —dos cabos y un agente—, equipados con sendas motos, pistolas, porras y radio transmisores, fueron actores y testigos, la semana pasada, de un increíble espectáculo: multar a un vehículo descaradamente mal estacionado en un vado particular, el dueño del cual paga religiosamente al Ayuntamiento para sacar su coche del garaje cuando le viene en gana, al señor.

Y puesto que dicho señor, colérico y malhumorado —¡para qué dar su nombre!—, buscó sin fortuna al propietario del vehículo, que es miembro de este periódico —¡para qué dar su nombre!—, optó finalmente y bien por avisar a los municipales. Rápidamente un motorista comenzaba a extender la denuncia.

Con estos modernos aparatos de radio, al poco estaban allí dos agentes más, como si de un extraordinario acontecimiento se tratara. Avisaron o no avisaron a la grua. De cualquier forma, el propietario del vehículo llegó antes. Excusas, discusiones, malas formas del señor del vado... todo terminó como debía ser: una multa, que por cierto obligaron los agentes firmar al conductor, lesionando así los derechos que el Código le concede, es decir, no firmar. Pero no tiene importancia.

No obstante la aparatosidad, el comportamiento de los agentes fue en todo momento correcto. Nuestro reconocimiento. Y pedirles, a los miembros de la policía municipal, ya que hablamos de ellos, que no abusen del uso de sus silbatos.

Parece que últimamente hacen como los municipales de Madrid, que se pasan el día con el pito en la boca, regulando el tráfico a base de aire y ruido, lo que evidentemente resulta muy desagradable. Les aconsejamos que tomen ejemplo de los urbanos de Barcelona —que son mejores, no faltaría más— que lo utilizan en contadísimas ocasiones. Al tráfico lo ordenan con elegantes movimientos. Nada más.

Torroella de Montgrí

Dissabte, les "Sis hores de la cançó"

Darrerament, anunciàvem que a Torroella de Montgrí s'estava preparant un gran festival de música, dintre les facetes de nova cançó i rock. I ara, que ja ens trobem davant d'aquest festival, creiem oportú de donar-ne una informació més detallada, ja que la seva importància pot ésser molt considerable per a les nostres contrades.

**MUNTANER, TÀPIES,
PI DE LA SERRA, CAMPS...**

Aquest festival de sis hores de durada se celebrarà el proper dissabte, dia 2 de juliol, al camp d'esports de Torroella de Montgrí. L'organització anirà a càrrec de la "Colla 69". I dins del mateix camp d'esports, hi haurà un servei de begudes, entrepans, etc., a més de diverses parades on es vendran collarets, bracelets i tota mena de coses per l'estil.

A les 9 del vespre, començarà el festival. I hi actuaran, pel que fa a la nova cançó, Carles Camps, jove cantant torroellenc, conegut per les seves intervencions en el programa de TV "Nova Gent"; Ramon Muntaner, una de les joves figures de la nova cançó

que més força obté actualment; Pere Tàpies, conegut per llurs cançons còmiques amb doble intenció; i, finalment, Quico Pi de la Serra, un dels cantants més representatius del moviment de la nova cançó, gran compositor de lletres i extraordinari intèrpret de la guitarra.

**ICEBERG, EL MÉS DESTACAT
GRUP DE ROCK ESPANYOL**

Quant a la música rock, moviment musical que cada cop està agafant més força arreu de Catalunya, podem dir que prendran part en aquestes "Sis hores de la cançó" el grupo Borne, Oriol Tramvia, etc. i el grup Iceberg,

considerat com el millor grup de rock de l'Estat espanyol. Cal esmentar que un dels components d'Iceberg és Max, un guitarrista de primeríssima qualitat.

**Pere Tàpies,
Ramon Muntaner,
Carles Camps, Iceberg,
Oriol Tamvia,
Quico Pi de la Serra,
etc., entre els
participants**

Com es pot veure, aquest festival es presenta molt interessant. I és possible que, temps a venir, hom el pugui comparar amb el de Canet.

A. Q. i M. R.

Celebración del V Festival de la Canción del Montgrí

El Colegio *Sant Miquel* de Torroella de Montgrí es bastante conocido en toda la comarca por la actividad cultural y recreativa que desarrolla. Este Colegio, dentro de este ámbito de actividades culturales, organiza cada año el *Festival de la Canción del Montgrí*, festival que este año ha llegado a su quinta edición.

En él pueden participar jóvenes hasta los quince años, interpretando la canción que quieran y en su idioma preferido. Los fines principales de este festival son dos: el primero de ellos es el de promocionar nuevos cantantes y el segundo el de promover actividades culturales en esta zona de el Empordà.

MÁS DE 50 JÓVENES

Como hemos dicho, este año se ha

celebrado la quinta edición y en ella han participado más de cincuenta muchachos y muchachas, la mayoría de ellos del mismo centro escolar organizador del festival. El festival de este año constaba, como siempre, de dos eliminatorias y de una final.

La primera eliminatoria se celebró en el mes de febrero y la segunda en los primeros días del pasado mes de mayo. De esta última eliminatoria ya salieron los trece jóvenes cantantes que participaron el sábado día 18 en la final.

Esta final se celebró en la Pista Polideportiva del Colegio y empezó con la actuación de la ganadora del año pasado M.ª Teresa Compte. A continuación, cantaron los trece finalistas, los cuales mostraron sus buenas dotes ante numerosísimo público, que ocupaba todo el recinto.

EL VOTO POPULAR

Durante el intermedio el público asistente pudo dar su voto al cantante que le había gustado más. Después de este descanso, actuaron el grupo de guitarras y un ballet del Colegio. Así mismo, actuaron algunos jóvenes que habían participado en ediciones anteriores.

Finalmente se procedió a escuchar el veredicto del jurado, avalado esta vez por el voto popular. El ganador del Festival fue en esta ocasión la niña de nueve años Yolanda Borrat, con la conocida canción de "Susanita tiene un ratón...", seguido en segundo por Xavier Plaja y en tercer lugar por Joan-Josep Martin.

*Miquel Riera
y Angel Quintana*

La vinya amarga de l'Alt Empordà

La pagesia és un sector abandonat del capitalisme, però que en el nostre cas és també la Ventafocs del franquisme. L'agricultura ha estat una de les principals fonts de capital per a la indústria. Si la pagesia ha estat marginada pensem que el pagès gironí té quatre sogues al voltant del seu coll:

1. petit tamany de la propietat i en el cas dels aparcers i masovers i aparcers el règim jurídic que dificulta millores.
2. pèrdua de control dels pagesos, perquè de les 100 pessetes que paga el consumidor només 23 van a les seves butxaques, mentre que 65 val als comerciants i monopolistes i 12 a les indústries. Tot això és resultat d'una política que només beneficiava als grans comerciants i als latifundistes (hlat, olivera).
3. manca d'una política d'estocs que ha afavorit els guanys especulatiu a costa dels pagesos.
4. condicions de vida poc satisfactòries: camins, sanitat, escoles, etc.

Qualsevol alternativa ha de passar per establir la *Conselleria d'Agricultura, d'alimentació i del medi rural* de la Generalitat, l'enfortiment de la *Unió de Pagesos*, la democratització i arrelament del moviment cooperatiu, la *Caixa rural* gestionada directament pels pagesos i la participació de la pagesia dins del *poder comarcal i els ajuntaments*.

LA VINYA A L'ALT EMPORDÀ

El vi de l'Alt Empordà, després d'una lluita de molts anys ha aconseguit la denominació d'origen "Empordà/Costa Brava" que és negre i rosat entre 12 i 14°. Resultat de com ha estat el sector vitivinícola fins ara és que de les 14.250 hectàrees que hi havia a les nostres comarques durant la República hem passat a 8.660 el 1962 i 6.165 el 1972.

Cal augmentar la productivitat de les vinyes amb treballs en comú, tractaments fitosanitaris utilitzant també els tractaments aeris així com cal impulsar el millor coneixement de l'estructura de les explotacions, tal com diuen Peix i Peña, (dimensions, peus clonals, emplets, esporga, etc.) i eliminar les vinyes híbrides que tenen una baixa qualitat i el seu vi no es deixa entrar al Mercat Comú.

Cal conèixer l'estat de les nostres plantacions així com millorar l'assessorament tècnic. La "Llei de pràctiques de treball en comú" ha de ser utilitzada per combatre el tamany petit

de les explotacions. També cal controlar escrupolosament la qualitat dels productes, única manera d'assegurar el futur. Les cooperatives que tanta empenta havien prè amb la Mancomunitat i la Generalitat han de ser la gran eina amb la qual arribar directament als mercats i controlar les activitats de les empreses multinacionals que ens venen o ens compren. Només unes fortes i agrupades cooperatives —la Federació de Cooperatives de l'Alt Empordà— podran tenir els mitjans financers amb l'ajut de Caixa Rural Catalana que calen per a magatzemar i distribuir el vi.

L'abandonament de l'Estat ha estat ben evident com en la manca de pagament dels diners per la darrera pedregada ha quedat clarament comprovat. També haurà d'aplicar les regles alimentàries i per això propugnem que la Conselleria de la Generalitat sigui alhora d'Agricultura i d'Alimentació. Per altra banda caldrà establir d'una manera coneguda i per un període de temps llarg la política d'importacions, d'exportacions i del lliurament vinic obligatori.

La conquesta de la democràcia ens permet l'entrada al Mercat Comú i en general la millor penetració als mercats internacionals. Però cal insistir en què si no hi ha un bon control de qualitat no avançarem ni un metre i per a penetrar-hi cal una democràtica i forta cooperativa de comercialització del nostre vi "Empordà/ Costa Brava". La necessitat que té la Costa Brava d'accentuar la seva personalitat ha de passar per consumir els productes de la nostra terra, desplaçant els vins foranis.

Ernest Lluch
Diputat

L'ALTERNATIVA SOCIALISTA

L'agricultura ha de ser productiva i ha de tenir una vida equiparable entre el camp i la ciutat. Caldrà establir tres grans lleis: *Llei de contractes de conreu* que transformi els contractes d'aparceria en arrendaments amb pagament metàl·lic, que els prorroguin automàticament i doni una estabilitat del pagès a la terra que treballa.

Llei de protecció de pràctiques de treball en comú; la qual protegiria l'agrupació de les explotacions familiars que sense perdre la propietat privada quedessin voluntàriament unides terres, bestiar i maquinària.

Llei del sòl que comporti la planificació democràtica fixant les terres que són agrícoles. Una planificació agrícola que comporti una política d'ordenació d'estocs i de conreus així com accions directes que millorin els serveis dels pobles rurals.

**RESTAURANT
SNACK BAR**

DEL MOLL

especialitat en peix i mariscs

Tels. 25 60 39
25 70 73

Moll de Roses
ROSES (Costa Brava)

L'aiguat de Sant Lluç

Fa cent anys, va caure sobre el poble de La Selva de Mar un terrible aiguat, que els vells l'anomenaren de "Sant Lluç", per haver ocorregut en la diada del dit sant.

Segons el que he trobat escrit, i en català, en una llibreta pel meu avi "Lico", el qual fou testimoni del fet, en dedueixo que succeí de la manera següent:

En tombar la tarde d'aquell dia, es cobrí de negres i espessos núvols, amb una rapidesa extraordinària, el cel del nostre poble. Una nit prematura acompanyada de llamps i trons, que semblava que fins feien tremolar les muntanyes, presagiava els moments paorosos que més tard els selvatans passarien. Era la fosca com una gola de llop. Els ocells espaordits romanien dintre els nius. Els arbres s'estremien de la tronada. I, tot d'un cop, com si el cel, el mar i la terra ajuntessin les seves forces devastadores, començà a caure tan gran quantitat d'aigua fangosa, que tothom creia en un segon diluvi universal. En pocs moments, la riera que travessa el poble esdevingué incapaç d'engolir el líquid que baixava, impetuós, barrejat de branques i troncs d'arbres, de mates y de llot. Portes, finestres i balcons, tot tancat; la gent astorada veia com l'aigua penetrava dins llurs cases i anava pujant un esgraó darrera l'altre. Esperverada

no veia altra solució que encomenar-se a Déu, entre sanglots, per tal de sortir en vida d'aquel mal pas.

I l'aiguat seguia, implacable...

Després d'unes llargues hores d'an-goixa inenarrables i començant de minvar un poc la tempestat, tots els habitants del veïnat dit de Sant Sebastià, i que com se sap té camí obert a la muntanya, pujaren a refugiar-se a la capella del Sant, on acabaren de passar la nit juntant les seves pregàries per a demanar a Sant Sebastià que intercedís per la salvació de tot el poble. Cap vell no recordava d'haver viscut ni d'haver sentit a dir a ningú que hagués passat un aiguat semblant a tota la comarca. Era increïble aquella nomalia.

L'endemà el desolador espectacle que presentava La Selva feia horror. De les corts plenes d'aviram i algun desnarit porc que hi havia en el carrer de la Font no en restava res. Un hort, dit d'en "Sigui", situat en el lloc on ara hi ha el rentador públic, desaparegué. De les moltes figueres del carrer on vivien els meus avis, ni una sola en restà. A l'altre costat, l'hort d'en "Puneta" seguí la mateixa sort. El pont de vora la bassa del "Moli" resistí amb treballs, mig-partit y sense baranes, com també igualment caigueren les dels carrers de cada costat de la riera. No hi havia plaça ni carrer en tot el

poble sense clots. Pedrals, troços d'arbre i de tota mena de brutícia senyorejaven arreu. Als ulls d'aquella bona gent allò era l'apocalipsi.

Donaven, però, gràcies a Déu per considerar un miracle no haver-hi cap desgràcia personal, car de bell antuvi tothom s'imaginava ésser engolit junt amb el poble per la voracitat de l'aiguat. Del mal el menys.

Tot el dia encara seguí plovent a intervals però molt menys fort que el dia abans. Sigui per aixoplugar-se, o bé sigui per por d'una altra nit catastròfica com la passada, tot el poble es refugià dins de l'Església. Segurament que influi en aquella decisió la marcada pietat de la gent d'aquell temps.

Passats uns dies, ja refets de l'espant emprengueren tots la tasca de netejar places fins a deixar-los nets i polits com tenien per costum.

El pont, segons la interpretació que faig de l'exponent del meu avi, va ésser reconstruït tres anys més tard. Es referen les baranes així com les del carrer de can "Puneta", i aixamplaren el pont de quatre pams, (avui l'aixampla encara està ben marcat). Tot es féu amb prestació personal i voluntaria. El cost del material fou de trenta duros que pagà la Justícia (suposo que vol dir l'Ajuntament). Subratlla, però, que l'aixampla del pont va ésser fet per la gent del veïnat de la riera, cosa que em sembla natural car n'eren els més necessitats i per tant els qui en tregueren millor benefici. De la barana del carrer de l'altre costat de la riera no en parla. Degut a l'estat desastrosos en què es troba, és de suposar que mai no s'hi ha fet res. És lamentable. De tota manera, és de lloar aquell treball de reconstrucció fet en les circumstàncies magres que sabem vivien els nostres passats, donant així una prova de germanor i un exemple de civisme. D'aquell civisme, encara avui, a La Selva de Mar, en consevem la tradició.

Relatat el fet d'aquella trista diada, tan sols ens resta fer vots perquè mai més no torni a caure sobre el nostre poble un altre aiguat de Sant Lluç.

NIT de MÚSICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

2 JULIOL, A LES 9 NIT

festival folk-rock

PI DE LA SERRA - ORIOL TRAMVIA

RAMON MUNTANER - ICEBERG

PERE TÀPIES - BORNE - CARLES CAMPS

SONORITZA ZELESTE

PREU 200 PTES

Jaume Quintana

Antonio Orellana o el arte popular

Antonio Orellana es un pintor andaluz que tuvo que emigrar primero de su región a Catalunya y, después de aquí a Alemania. Instalado más tarde en La Bisbal y con sus obras de estilo eminentemente popular que nos dan una idea importante de cual es su sentir, estuvimos en su domicilio que es al mismo tiempo taller y le preguntamos sobre lo que viene realizando con los pinceles.

—¿Dentro de qué estilo, se encuadra Orellana?

—Dentro de un neorealismo, de un estilo completamente popular. Esta cuestión es clara. Yo he vivido y trabajado y estudiado fuera, si bien ello no quiere decir que no conozca el terreno de lo que me gusta, a saber, el Museo del Prado, yo conozco el Louvre, conozco más museos en Alemania. Y en todos estos museos que he visitado, todo lo que he visto no ha reflejado nunca, ni refleja por ahora, al pueblo, a la gente que trabaja, la gente que ha hecho el museo, la pintura, o ha elaborado la madera de las puertas. ¿Dónde está reflejada la gente que trabaja? Porque allí sólo se ve gente privilegiada. Porque aunque ellos coman en aquellas mesas, ellos no han hecho nada.

HOMBRE, TRABAJO, PAISAJE

—¿Y cómo reflejas tú al pueblo?

—En tres palabras, como mi pintura: Hombre, trabajo, paisaje. Para mí el trabajo es indispensable.

—¿Hasta que punto reflejas en tus lienzos a Andalucía?

—No la reflejo enteramente, ya que Cataluña también me ha motivado. Es un compendio de las dos, si bien la infancia en Andalucía me da imágenes de la miseria, de cómo sufrían, de cómo han de trabajar debido a que la tierra no es de aquél que la trabaja.

—¿Eres así un pintor comprometido?

—No me importa reflejar una realidad que es y ha sido.

—¿Te consideras un pintor comercial?

—Hoy no, debido a que aún no soy conocido, aparte que sigo una tendencia que puede realmente marginar al que la crea.

al pueblo, que sabe lo que está en su terreno y lo que se encuentra en el lado contrario. Yo vengo del pueblo y son ellos que lo hacen todo y se lo merecen todo.

—¿Te encuentras en tu ambiente adecuado aquí en La Bisbal?

—Es el mejor para trabajar, ya que no hay la corrupción y contaminación de las ciudades grandes. Creo que mis formas de pintura serán bien acogidas.

Un pintor de origen andaluz, identificado con nuestra tierra

“VENGO DEL PUEBLO”

—¿Se especula con el arte?

—Sí, si la situación de la vida fuese

das. De La Bisbal también puedo decirte que tengo aquí muchos amigos que me han dicho que exponga mis trabajos. Además, me ofrezco a ayudar a todo lo que sea puramente popular, cara a levantar la cultura y el

Orellana: “¿Dónde está la gente que trabaja?”

otra y la gente tuviese un poco más de cultura artística y una economía familiar más saneada, es bien seguro que entonces el arte sería otra satisfacción de la vida. Yo no considero estúpido

teatro, ya que nuestra localidad se merece tener más cosas que no sea hacer dinero.

Bústia del 9

SOBRE UNS ANÒNIMS

El motiu d'aquestes ratlles és aclarir un desagradable incident produït arran de la darrera campanya electoral.

Suposo que tothom estarà al corrent de la tramesa d'alguns anònims agressius i insultants, dirigits selectivament a membres de l'Administració Pública, de les Forces Armades i a algunes personalitats de la nostra ciutat. Aquest anònims, grollerament redactats, portaven per tota signatura les quatre barres i la falç i el martell.

L'incident no tindria més transcendència que la d'una nova provocació contra la democràcia feta per l'ultradreta, la gran perdedora de les eleccions del 15 de juny. L'anònim, per si mateix, revela la por i la covardia del qui l'utilitza i no mereix —per la seva baixesa— esmerçar-hi ni un minut a contestar-lo. Si escric, doncs, aquesta lletra és perquè hi ha qui s'ha pres seriosament l'amenaça, fins i tot abandonant la nostra ciutat, i perquè hi ha hagut "interesades" opinions que han acusat al PSUC i a mi mateix de tan deplorable acció.

Què es proposaven els autors de l'anònim, en enviar-lo dies abans de les eleccions? Crear una situació de pànic, de por, precisament ens els sectors encarregats de mantenir l'ordre i la normalitat electoral. Els autors de la provocació anònima cercaven im-

pedir les eleccions o que aquestes se celebressin sota el signe de la tensió; volien trencar la neutralitat de l'Administració Pública i les Forces Armades, mitjançant l'amenaça de desordres i revenges. El mètode i els objectius són de sobres coneguts per insistir-hi.

A qui beneficia aquesta situació? Quins són els autors dels anònims? No són pas els demòcrates i encara menys els comunistes els qui volen violències, els qui volen que no hi hagin eleccions. El PSUC, perquè ha estat el més perseguit, és el que més interessat a guanyar la democràcia d'una

manera pacífica i ordenada. Som nosaltres els qui més hi perdriem si tornessim a la dictadura. En canvi, és l'extrema-dreta, que veia acabar la seva preponderància, l'única interessada, l'única responsable de la violència i la tensió que vol frustrar la democràcia.

Sí, és l'ultra-dreta de Figueres, la gran derrotada a les eleccions, la responsable directa dels anònims. No som els comunistes, ni els demòcrates, que mai no hem utilitzat aquestes tècniques de la coacció: l'amenaça. Amb

quatre barres i la falç i el martell (fetes a l'inrevés), no es fa por a ningú, senyors. L'un és el símbol de Catalunya, pàtria de tots els qui hi vivim i hi treballem; l'altre és el símbol del treball a la ciutat, al camp. Tots dos els utilitza el PSUC, perquè és un partit català i dels treballadors. Qui són, doncs, els qui volen espantar amb els símbols de Catalunya i del treball?

Aquests anònims no ho són tant. Els seus autors són els extremistes de dreta que hem patit massa anys; els seus noms i cognoms són a Figueres més que coneguts. Tan coneguts que voldriem oblidar-los per sempre més, com un malson.

Carles Causa i Mitjà
(Figueres)

ENTITATS DE PRIMERA I ENTITATS DE SEGONA?

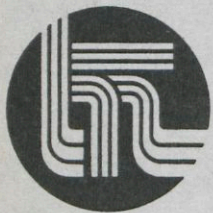
Sembla que l'Ajuntament de Figueres aplica dues mesures a les entitats de la vila, segons si són pro-Ajuntament o bé independents (cas del Centre Excursionista, Patronat, C.C.C.).

Un exemple: un grup expedicionari que prepara un viatge amb finalitat científica al Sahara demana una subvenció; li és negada per l'Ajuntament, el qual afirma que no es poden subvencionar activitats fora del terme municipal. Rermarquem que aquesta expedició a un lloc sempre difícil, va anar al Tenerer, on un equip d'italians van descobrir l'any 72, en la part ara eixuta del llac Txad, un "cementiri" amb restes fòssils de diplodocus, que donà origen a diverses llegendes i al mot "Beitrurus".

En canvi, el mateix Ajuntament dona una subvenció al grup "Senglar", de la Societat Coral Erato, per a un viatge a la Jungfrau (no sabem que aquesta muntanya ara sigui dins el terme de Figueres), viatge que des de fa temps és un passeig turístic, encara que car, ja que s'hi arriba per mitjans mecànics. Sembla que el motiu d'aquesta ajuda econòmica cal cercar-lo en el fet que el grup "Senglars" va col·laborar en la propaganda pro-referendum, el famós "Vota sí".

Com hem dit al començament, dues mesures, dues actituds radicalment oposades.

Carles d'Olmells
(Figueres)

tecnimoto

Motos en todos cubicajes

Mantenimiento

Asistencia Técnica

Gran variedad accesorios

Selección de marcas

nacionales y extranjeras

nuevas y de ocasión

Alquiler

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

Calella

Próxima representación de "La filla del mar"

En Calella, en la Plaça del Port Bo y al lado de las conocidas Voltes, concretamente en "Cal Eduard" como digno escenario, Josep Puig piensa escenificar en breve la pieza teatral "La filla del mar", de Àngel Guimerà. Examinamos el precioso marco y escogimos con el brillante sol como compañía una de las rocas de la pequeña cala para conversar.

—¿A qué se debe, amigo Puig, tú que eres partidario del teatro de vanguardia, pongas en escena este clásico?

—En primer lugar, tú sabes que yo siempre busco novedades en teatro y de la misma forma que hace unos tres años representamos del mismo autor "Terra Baixa", en un escenario natural del barrio de Santa Margarita, quiero continuar con este hallazgo: hacer teatro al aire libre. En este caso, "La filla del mar" es una obra con unas características y un argumento tales como si hubiese sido escrita pensando en que la acción discurriera en Calella. ¿Qué mejor entonces que seguir con esta clase de teatro? Que sin querer presumir, creo que Palafrugell es la única población donde una idea de este tipo ha sido realizada. Este es el motivo por el que pienso hacer este clásico.

EL ESCENARIO NATURAL

—¿Y con qué elementos vas a contar?

—Sin despreciar a nadie, con un grupo de chicos y chicas extraordinarios, y lo digo porque todos ellos poco o mucho han hecho teatro y francamente, muy bien. Como es el caso de Glòria Cruz, Enric Vigas, Félix Pérez, su hermano Càstor, Carles Francesc, Enric Giralt, las hermanas Rama y otros.

—¿Representará la escenografía más dificultades al tratarse de un escenario natural?

—Mucho más difícil, desde luego, al montar la obra en un lugar como éste, debido a que necesitas muchos elementos, como son luminotecnica, preparar el amplio escenario, acoplar la decoración, en fin, es mucho más difícil, además de las dificultades propias de la acústica.

—¿Y el montaje?

—Respetando la temática, pienso darle una agilidad tal que dé realidad

a las situaciones, como si los hechos lo fuesen y pasasen en el lugar que hemos escogido. En una palabra, quiero que dé la impresión de que el público "està fent el trapacer". La obra, a pesar de ser antigua, tiene una temática que llevándola con agilidad tiene mucho de actualidad. Ahora bien, hace falta entrar en el tema con sensibilidad, con comprensión, porque de otro modo puede caerse en considerar que

—La gente se ha ido distanciando porque no hay entendimiento entre los que quieren un teatro actual y los que seguirían con un teatro clásico.

El sol melancólico había declinado ya en parte cuando terminamos esta conversación junto al mar. Las primeras bañistas tomaban su ración del astro elemento al iniciar la charla y ahora estaban ya ausentes. Caminando lentamente por la arena llegamos a la pequeña plaza y allí supimos que Puig piensa representar "La filla del mar" en las primeras semanas de agosto. Anteriormente, ya debía haberla representado hará unos dos años, pero inconvenientes de última hora no se lo

Josep Puig escenificará esta obra clásica de Àngel Guimerà

Josep Puig, a la derecha, hablando con Xavier Amir.

la obra está pasada de moda.

EL TEATRO EN PALAFRUGELL

¿Cómo ves, finalmente, el teatro en Palafrugell?

permitieron. Ahora parece ser la ocasión definitiva, con todos los componentes ensayando ya y la moral a tope para que sea verdad.

Xavier Amir

L'encís de Llançà

Enlairada l'església, s'hi puja per la gran escalinata. S'hi puja des de la plaça que queda emmarcada per l'escala i el temple.

El nostre patró és Sant Vicenç.

Arraulits al voltant de l'església, hi són els primers carrers. El Castell. Dintre Vila. L'Església. La Muralla. Després tots els altres, engrandint i fent la vila.

A la mateixa plaça, hi tenim la Torre Romànica. Descuidada. Abandonada del tot, és una trista vergonya que, essent un bell símbol de temps passats, tal com està, és un pobre aspecte de la cultura del temps d'ara.

A la plaça, hi ha l'arbre. El gran arbre de la plaça de Llançà que és molt conegut. És la fita, acoll'dora al seu

redós, de la gent que fa poble. Viure'l, soplujar-s'hi, és conèixer Llançà.

Present de l'expansió d'aquests darrers anys llançanencs n'és El Port turístic i esportiu, n'és el Fener panoràmic i en són Grifeu i la Farella senyoriais. Això és el gran Llançà.

El Llançà que té la costa rocosa i el mar brau i l'avantatge de la pluralitat de platges.

També té el vent.

La tramuntana i el ponent són cosa nostra. Hi estem acostumats.

Aquí existeix quelcom especial que cau bé als forasters, doncs molts decideixen quedar-s'hi.

Tenim una colònia de retirats entre espanyols i estrangers. Algun motiu, que no palpem, fa que s'hi respiri bé al

nostre poble.

Al Port, la badia. L'Esprell, La Pa-landriu i El Castellà, que és amo i senyor, i que ara es pot petjar. Hom pot anar-hi a passejar i és la bona caminada de tothom.

Llançà ho és el Port. Ho són els pescadors. Els pescadors i la subhasta del peix. El color i l'olor del vora mar.

Les caixes del peix s'arrengleren. La gent, badoqs, les envolten. Domina aquell que crida el peix. No hi manquen els compradors. I, sobtants, les veus de costum.

Això, aquí, que té un caràcter especial, absorbeix l'atenció de tots els forasters i també de nosaltres mateixos.

A Llançà s'hi torna.

Miquel Fa

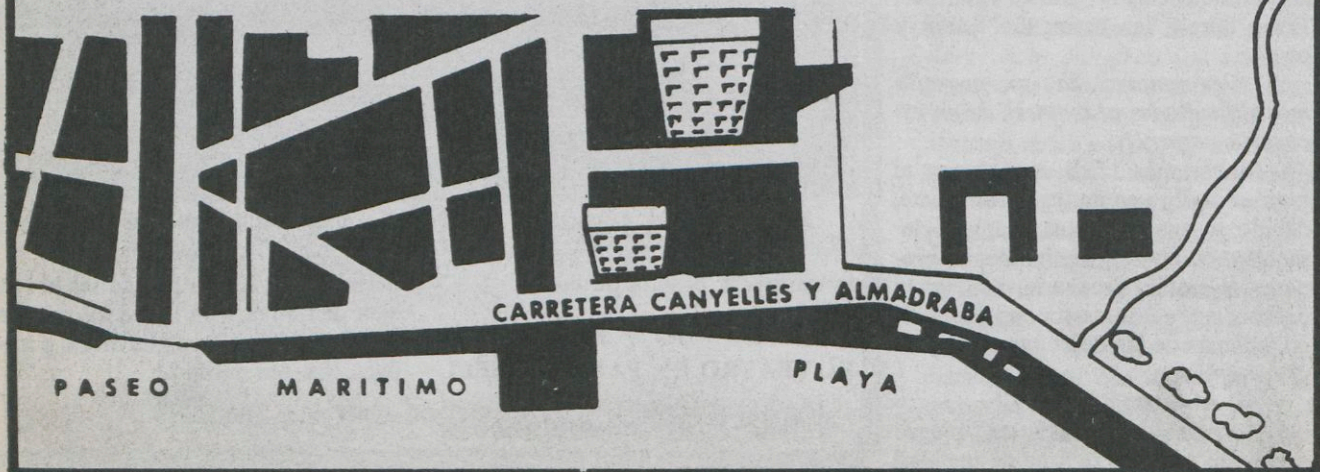

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom
Tels. 25 62 55 - 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

locales comerciales en venta

Sant Feliu de Guíxols

La Volta de l'Ametller, defensada per les forces democràtiques de la ciutat

D'ençà que fa cap a un mes i mig que el ple municipal de Sant Feliu de Guíxols aprovà inicialment el projecte d'urbanització del paratge marí de la Volta de l'Ametller, hom ha estat esperant la seva publicació en informació pública, amb la publicació de l'acord en el Butlletí Oficial de la província.

DUBTOSSÍSSIMA APROVACIÓ

El dia 16 de juny d'aquest any, justament l'endemà de les eleccions, s'inicià el "compte enrera" dels trenta dies reglamentaris. Mentrestant, la Taula Democràtica de Sant Feliu havia encarregat al GAP (Gabinet d'Assessorament Popular), que tan bona feina està fent al Baix Empordà, l'elaboració de l'informe tècnic per a repulsar l'acord.

La Taula, en plenària del passat dia 22, escoltava el plec d'al·legacions del GAP, basat en anomalies funcionals tècniques i jurídiques, que en bona lògica hauran de posar l'Ajuntament en la situació de reconsiderar el seu acord.

Una llarga sèrie de manipulacions encadenades de normes i reglaments fetes pas a pas, ha portat a aquesta dubtosíssima aprovació inicial, segons es deprèn de l'informe.

SALVAR ESPAIS PER A LA LLIBERTAT

Gent de la Taula ha dit que el recurs, la redacció del qual fou encarre-

tots els altres arguments d'indole ecològica, sentimental, ciutadana i social, és a dir, democràtica, que exigeixen la preservació de la Volta de l'Ametller, com a espai patrimonial i comunitari.

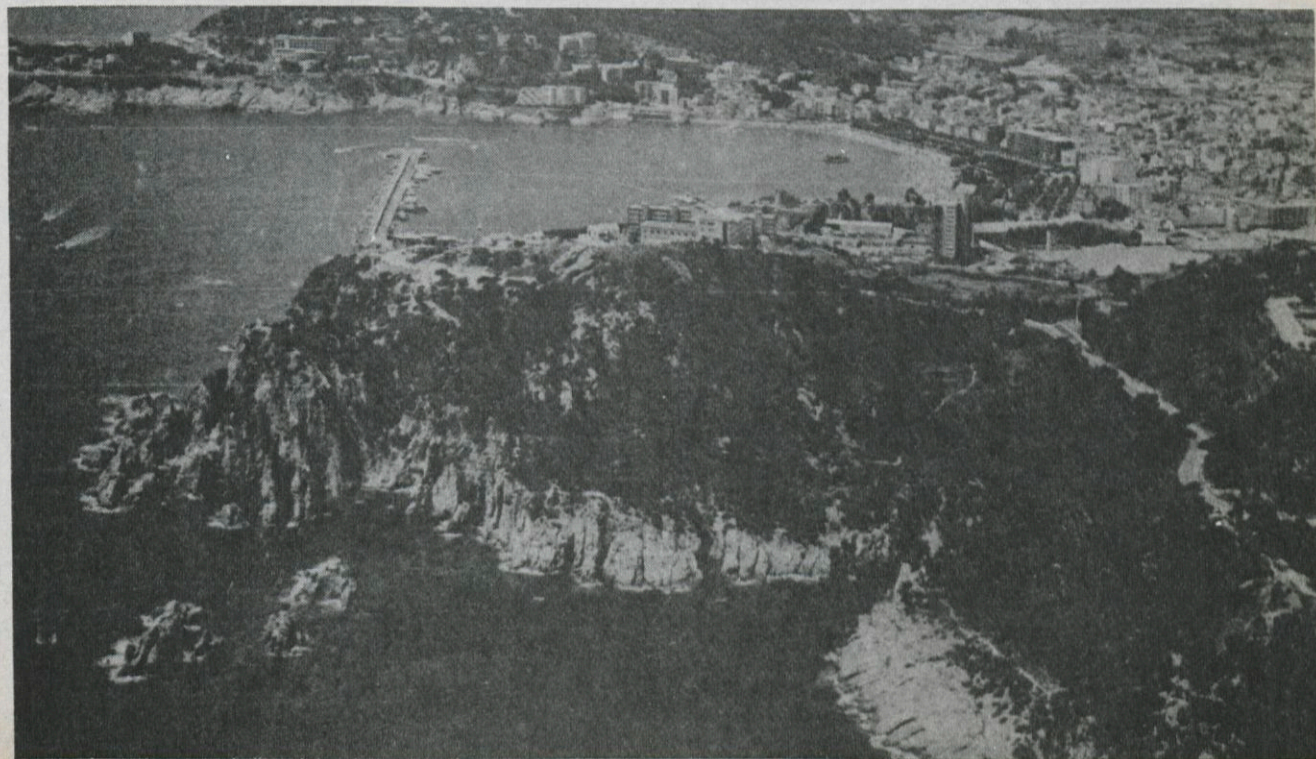
Com hom diu a Sant Feliu, si de dia en dia s'havien reconquerit espais de llibertat, si el 15 de juny se'n guanyà un aire cert, cal no badar i salvar espais per a la llibertat. Perquè, si no, diuen, on la posaríem?

L'Ajuntament, després de les eleccions, no pot donar llum verda a un projecte estrany

gada per acord pràcticament unànime d'aquest organisme unitari, serà presentat en base a aquest informe tècnic que falca, des del punt de vista jurídic,

L'AJUNTAMENT ACTUAL NO TÉ CAP MENA DE FORÇA

En aquestes condicions, i tal com conclou l'informe tècnic, en la situació de provisionalitat absoluta en què es troba el consistori, després del resultat electoral, donar llum verda al projecte que afectaria d'una manera irreversible un espai urbà d'un interès col·lectiu extraordinari, seria, clar i net, un acte de força. L'Ajuntament actual no està en el dret moral de fer-ho. I sembla que tampoc en el dret legal...

El trecho de carretera entr

Otro año, ¿y van...? Otro año la carretera de Palamós a Platja d'Aro se convertirá, en las jornadas y horas puntas del verano, en un infierno para los automovilistas. Precisamente, cuando se contempla con cierto optimismo su posible solución, a raíz de una reunión que se celebró hará de esto unos tres o cuatro meses en el Gobierno Civil y a la que asistieron, junto con la primera autoridad civil y el Presidente de la Diputación, los alcaldes de Sant Feliu de Guixols, Platja de Aro, Calonge y Palamós, ya que entre otras cosas de importancia se había acordado aceptar la última propuesta de Obras Públicas en el sentido de que entre los Ayuntamientos y la Diputación se cubriría el presupuesto o la parte proporcional del mismo que no afrontase el Departamento ministerial, lo cual, como era de suponer, significaba que se habían salvado los principales escollos que se oponían a

entre Palamós y Sant Feliu pasando, naturalmente, por Platja d'Aro es muy larga. En realidad, se comenzó a plantear hace más de diez años, cuando comenzaron a surgir dificultades para desplazarse de una villa a otra. Poco a poco, el problema fue creciendo y así llegamos en que, por ejemplo, últimamente se han llegado a formar colas inmóviles de coches que van desde mucho antes de la entrada de Palamós por la carretera de Palafrugell, hasta el mismísimo Platja d'Aro, lo que representan sus buenos ocho o diez kilómetros. Hay coche que para ir de Palafrugell a Sant Feliu de Guixols ha tardado más de dos horas.

Las autoridades municipales y las provinciales han tenido siempre gran empeño en solucionar el problema. Cuando por vez primera se planteó el asunto a Obras Públicas, precisamente cuando se hablaba de los accesos a la Costa Brava desde la autopista, que

los nulos resultados conseguidos hasta la fecha.

A finales del año pasado llegó una

Propuestas y contrapropuestas la autovía sigue sin re

nueva propuesta de Obras Públicas: conforme con sufragar los gastos por la compra de los terrenos, pero que fuesen los Ayuntamientos los que expropiasen. Así, pues, de lo que se trata ahora es de saber quién afrontará las expropiaciones de los terrenos por los que deberá pasar la autovía en sus 14 kilómetros de recorrido.

Parece ser que el único Ayuntamiento que ha aceptado la sugerencia fue el de Sant Feliu de Guixols, quizás por aquello de que el trazado le afectaría poca superficie o quizás, y es lo más probable, porque debido al "tapón", es el municipio o ciudad más afectado, ya que en determinadas horas de estos días estivales queda como bloqueada, sin que nadie se atreva a salir o a entrar a la ciudad por la carretera de Platja d'Aro.

Los otros tres Ayuntamientos no acaban de ver la cosa clara, ya que comprenden que eso de emprender expropiaciones no es ni popular ni político y les enfrentaría con muchos intereses.

Según los proyectos iniciales, la autovía deberá tener 10 metros de ancho con los correspondientes arcenes, siguiendo la línea de las carreteras del Plan Redia. Ancho de calzada y arcenes son de doce metros, pero como según dispone de Ley hay, además, unos metros de separación denominados de servidumbre, en los cuales no se puede construir ni levantar nada, vemos que metro más, metro menos,

Desde hace más de 10 años existe un proyecto sin acometerse

la construcción de la tan traída y llevada vía rápida Palamós-Sant Feliu, precisamente ahora cuando, repetimos, todo hacia suponer que se había entrado por el buen camino, han vuelto a surgir discrepancias entre los cuatro municipios lo que ha acarreado otro parón que ha influido en la paralización de cualquier proyecto. En fin, que otro año, y quizás otros más, veremos formarse esas interminables e irritantes colas entre Palamós y Platja d'Aro.

UN POCO DE HISTORIA

La historia del proyecto de autovía

ya son realidad, el Ministerio dijo que no contaba con fondos pero que estaría dispuesto a realizarlo si los Ayuntamientos afectados compraban los terrenos. No se pudo aceptar la propuesta, ya que dicha adquisición representaban millones y millones, puesto que la nueva carretera debería cruzar por zonas privilegiadas, lo que significa que el precio del terreno es elevadísimo. Al no aceptar esta propuesta se archivó el proyecto, que periódicamente, empero, se ha ido desempolvando, ya que cada año por estas fechas y hasta septiembre el clamor de protesta es unánime. Mas de poca cosa sirve, al menos así lo hacen preveer

Costa Brava

de Palamós y Platja d'Aro

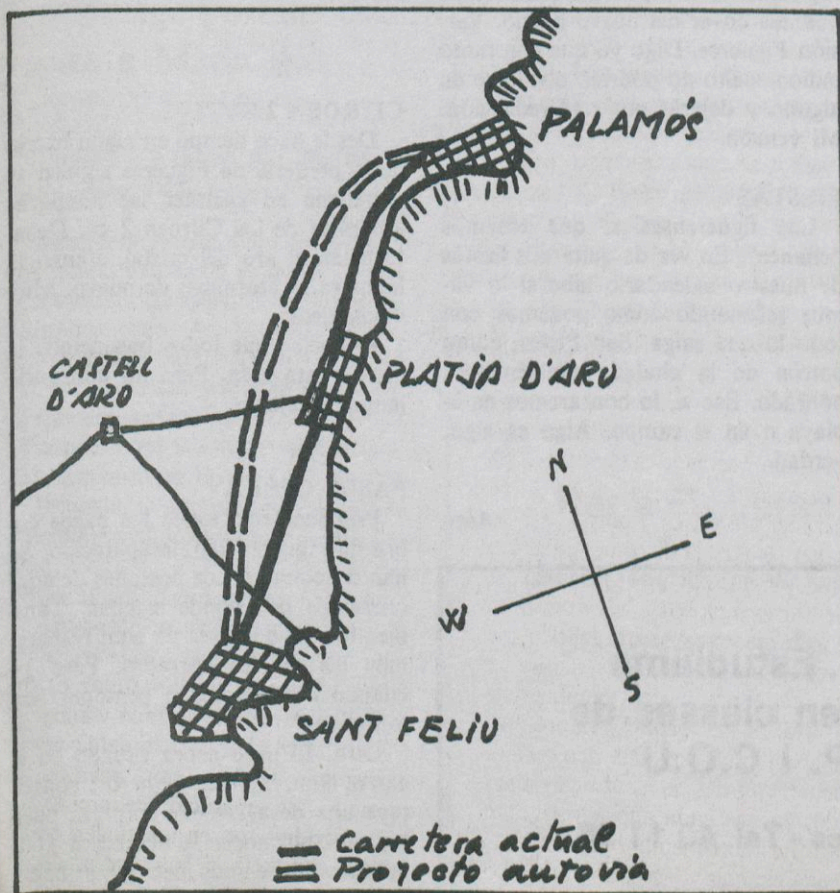
los terrenos a expropiar formarían una línea de 14 kilómetros de fondo por 35 de ancho, lo cual hace fruncir

propuestas, pero realizarse

el ceño a los Ayuntamientos.

¿Significa ello que la autovía no se realizará? Con franqueza les diré que

En el grabado se aprecia el recorrido de la actual carretera y el trazado del proyecto de autovía, aproximadamente dos kilómetros hacia el interior, única forma de respetar en lo posible el paisaje.

cuando una obra comienza tropezando con obstáculos y éstos no se acaban nunca, es decir, que superado uno surge otro, entonces lo más probable es que el proyecto no se resuelva jamás.

A nuestro entender, nadie se atreve a decir ¡no! a la autovía, pues todo el mundo, administración, incluida, comprenden que es vital, pero como nadie tiene una puñetera peseta se buscan excusas aprovechando cualquier cosa y así se va dando largas al asunto, quemando etapas, y dejando

el problema para que lo resuelvan en su día otras personas cuando sean llamadas a ocupar los cargos de responsabilidad.

¿OTRA PROPUESTA?

Dícese que ha sido presentada por Obras Públicas otra posibilidad, consistente, ahora, en que los Ayuntamientos, con ayuda de la Diputación, se hagan cargo de los 175 millones que costará la realización de la carretera, mientras Obras Públicas compraría los terrenos y los expropiaría. Naturalmente se vuelve a tropezar con el dinero, pues en estos tiempos para los ayuntamientos 175 millones son muchos millones y, por otra parte, surgen discrepancias en el sentido de que no es de competencia municipal eso de construir carreteras interurbanas. Y creo que tienen razón. Los Ayuntamientos ya tienen bastante responsabilidad con procurar mantener en buen estado sus vías interiores.

En sumo, y para terminar, diremos que todas esas vacilaciones no son más que fruto de los tiempos de provisionalidad en que vivimos. Quizás en su día, con Ayuntamientos elegidos por el pueblo, se encuentren alcaldes dispuestos a emprender expropiaciones o lo que sea, ya que hoy por hoy las actitudes se han vuelto muy conservadoras pensando sólo en el relevo.

Claro que el gran perjudicado por esta y otras anómalas situaciones es el país, que se va retrasando en cosas vitales, tan vitales, pongamos por caso, como esta autovía que todos deseamos, pero nadie da el primer paso para que sea realidad.

Jaime Sureda Prat

Brevisimo

PRESENTACION

Estoy aquí, lector y si usted no lo remedia me aguantará cada semana. Después de infructuosas conversaciones con Cela, Tico Medina, Yale y un largo etcétera. A los del 9 PAIS no les quedó otro remedio que el casero. Uno muy atareado con el Senado, el otro que lo han mandado a México, este que si tiene un libro pendiente para publicar y el pobre Yale, con sus mujeres, han decidido que un servidor se incorpore a la plantilla del "9" para contarles si me dejan algunas cosas de nuestro Empordà.

SIN OFENSAS

Como estamos en plena democracia, o así me lo parece, no creo nadie se pueda molestar porque algún día salga retratado en estas líneas. Tampoco me ofendi yo cuando supe lo que me pagarían por esta sección: nada y piensen que tenía todo el derecho para agarrar un enfado gordísimo. No me extraña que las buenas plumas, como los cerebros, se nos hayan marchado siempre al extranjero.

FAROLAS

No hace mucho y en la Rambla me encontré junto a nuestro alcalde. La conversación, cómo no, se fue hacia el

lucero, y preguntó: ¿Qué le parecen las nuevas farolas? Raudo y veloz contesté: Sí señor, categoría que tiene la capital del Empordà para fardar de farolas. Parece mentira que este hombre nos haya salido tan farolero a estas alturas. Ver para vivir.

VILATENIM

Aquí sí que servidor no se aclara. Según unos, los millones han entrado en plan de regalo en el Ayuntamiento. Versión Vilatenim. Pero los otros no se quedan mancos y sueltan también los millones a espuestas para no sé cuantas cosas del nuevo barrio. Versión Figueres. Digo yo que con tanto millón suelto no podrían olvidarse de alguno y dejarlo por esta redacción. Mi versión.

FIESTAS

Los figuerenses sí que tenemos "chance". En vez de quitarnos fiestas de nuestro calendario laboral lo vamos rellenando como podemos con todo lo que salga. San Pedro, como patrón de la ciudad, también será honrado. Eso sí, lo honraremos en la playa o en el campo. Algo es algo, verdad.

Activitats de l'Escola de Música d'Arts i Oficis, de Figueres

Les "majorettes" i la Banda Infantil de l'Escola de Música d'Arts i Oficis, de Figueres, participaren a les "Festes d'Estiu", que per Sant Joan se celebraren al Port de la Selva. Llur presència i actuació hi constituïren la nota destacada.

Per altra banda, cal informar que el subdirector de l'Escola esmentada, el pianista Josep Maria Surrèll, prengué part com a solista en el concert de cloenda de curs de l'orquestra simfònica "Estela", de Barcelona, junt amb els mestres A. Cohí i Grau i Lluís Albert. Surrèll obtingué un gran èxit interpretant el "Concert de la Costa Brava", obra d'aquest darrer compositor escalenc.

Xino - Xano - Express

CITROEN 2 CV

Desde hace tiempo en algún barrio de la periferia de Figueres alguien se entretiene en sustraer las lámparas amarillas de los Citroen 2 cv. Desatornillan el aro del cristal, afanan la lámpara, y atornillan de nuevo. Muy cuidadosos.

Está bien que todos busquemos la luz en esta vida. Pero no utilizando lámparas ajenas.

PASOS CEBRA

Prácticamente todos los pasos cebra de Figueres han desaparecido. Se han despintado. Los peatones de aquí cruzamos por donde estaban. También los conductores de aquí respetamos las señales borradas. Pero ¿y cuando conductores o peatones son forasteros?

Otra: El paso cebra situado en el carrer Nou, frente al número 1 constituye una desagradable sorpresa para los que desconocen su ubicación. ¿No podría situarse unos metros más hacia la plaza del Dr. Ernest Vila Moreno?

Alex

Classes d'estiu. Estudiants universitaris donen classes de E.G.B., B.U.P. i C.O.U

C/. Nord, 13 - Figueres - Tel. 40 11 98

6 X 9

por BY SENS

MOMENTO CATALAN

En el gran periódico vino una carta al director sobre las faltas ortográficas en catalán. El lector, en un anuncio publicado por un partido político, anotó veintisiete incorrecciones, preguntándose si no eran demasiadas. Decía que tanto el partido, que es auténticamente catalán, como el periódico, podrían cuidar más seriamente de la corrección. El gran periódico, en una nota, se defendía por la vía contundente, aclarando que el anuncio venía ya en forma de clisé y que, por lo tanto, nada podía hacerse para corregir. Bien; esta segunda parte es anécdota, pero el hecho está en cada día: no se escribe correctamente el catalán. Y, en definitiva, es lo normal.

Lo malo, pienso, es querer salir con excesiva urgencia de esta realidad. Es maravilloso el impulso que, de

forma paralela, está produciendo numerosos cambios. A lo mejor cogiendo cualquier cabo de esos hilos que están ahora semi-incandescentes llegaríamos, siguiéndoles, a un "nuevo despertar" que en apariencia podría ser trivial, como una canción —o varias canciones, se entiende— o un grito, para remover la raíz de Cataluña y volverla a impulsar. Es así. Pero la canción o el grito, que sólo pueden en estos casos catapultar los más jóvenes, lanzados como si nada, han venido rodando con fuerza, imparables, agrandándose su espíritu-verdad con tal decisión que nos ha alcanzado a todos. Ha sido un signo del pueblo —del que sólo habíamos oído hablar—, de la auténtica voz del pueblo, agrandando día a día las cosas hasta devolverlas a su naturalidad y al tiempo, además, en que se vive. Con el "bikini" pasó lo mismo. Quiero decir que su uso también estaba prohibido. Pero es que cuando el impulso influye tanto como para poder transformarlo en masivo...

El momento, además de un interés total, debe acumular inteligencia para ir avanzando de una manera razonada. Es como una conquista, si quieren, con sus buenas proporciones. Pero como de conquista ya sabemos, lo importante es realizarla a fondo, con visión del terreno que se pisa. Tal vez algo lento, pero seguro. Porque hay muchas ramificaciones —las tiene que haber— del problema pedecido y lo más lógico, como siempre, es actuar con serenidad. Entre estos afluentes del complejo río que avanza con un caudal suficiente, habrá que hablar también de una "generación perdida" en esta revolución interna. Pero sabiendo que conserva su mente aquí,

inmersa en la propia circunstancia, como un ejemplo vivo de lo que fue la historia de esos años. Hay que injertar en la raíz. Y también hay que dejar en su desarrollo, por más deforme que parezca, lo que a la propia planta pertenece.

Recuerdo que las veces que intentaba escribir en catalán se me quebraban las frases por las faltas de ortografía. Es que no podía continuar. He visto ahora a jóvenes escribir tan mal que hasta yo mismo lo notaba. Por su postura "engresca": ellos aprenderán. El reflejo exacto, tal vez monstruo, de la realidad, sería este: publicarlo todo tal y como esté escrito. Sería un tránsito difícil, pero el fin ya lo creo que es válido. Sería avanzar. Cada vez más. Habría zonas desde donde se chillaría a modo, supongo, pero ya se irían calmando. Por una revolución más...

Quería decir, con todo, que estoy notando en ocasiones la pasión que ponen, desde su postura, los que todo lo quisieran en catalán. También es natural, porque fueron demasiados los años de prohibición, empalmándose con las fases de semi-prohibición o de indiferencia tolerante. Las reacciones son así. Quizá tengan que ser así. Pero, cuidado: que no avance ahora otro "estilo" totalitario, porque entonces fallaría la inteligencia, como les falló a los que adoptaron la decisión de prohibir. Que cada cual labore. Siendo el fondo, de por sí, trascendente, lo que falla es ponerle atractivos. A flor de piel.

"JUMELAGE" DE PROTESTAS

Oído por ahí:

—Calla, noi, calla... Protestes més que en Cruyff!

Homenatge pòstum dels poetes a Maria dels Àngels Vayreda

Divendres, a la nit, al Casino Menestral Figuerenc

Divendres vinent, dia 1 de juliol, a dos quarts d'onze de la nit, al Casino Menestral Figuerenc, els poetes de l'Empodà retransmetran un homenatge pòstum a Maria dels Àngels Vayreda i Trullol, la il·lustre poetessa i escriptora (Mestre en Gai Saber per Perpinyà i Premi Fastenrath de novel·la catalana), que morí recentment a Figueres.

Presentarà la vetllada, el nostre company a les tasques de 9 PAÍS, Ferran Garrido i Pallardó, destacat escriptor i periodista i gran admirador de l'obra de l'autora d'"Encara no sé com sóc". I hi intervindran, entre d'altres, Pilar Nierga, Maria dels Àngels Anglada, Vicenç Burgas i el degà dels poetes empordanesos, Jaume Maurici, els quals recitaran els poemes que han escrit a la memòria de Maria dels Àngels Vayreda, l'article pòstum de la qual, com hom recordarà, veié la llum a les pàgines del nostre periòdic.

Per a Figueres i comarca urgeix delegat comercial publicitari, amb coneixements d'arts gràfiques.

Trucar al telèfon 20 13 18

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

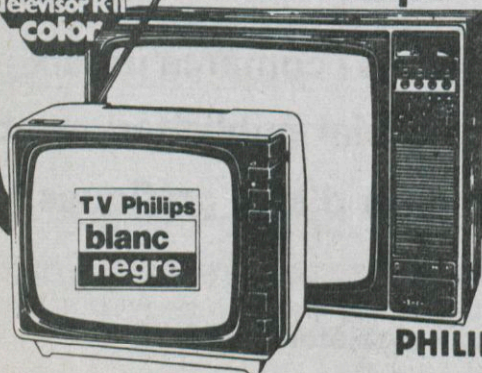
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

Activitat teatral per a l'estiu

Ha arribat la temporada estival, i ja es comencen a conèixer algunes de les activitats teatrals que es duran a terme a Figueres, en aquests dies.

En primer lloc, parlarem d'un concurs. Es tracta de "Golpe de Gong", que recull qualsevol manifestació artística no professional. No entrarem ara en consideracions de si el concurs és adient als nostres temps, però sí que hem d'agrair als organitzadors que hagin posat una atenció especial al teatre, a l'hora de convocarlo, cosa que deu estar relacionada amb el fet que tots estan vinculats al teatre figuerenc. Hem de lamentar, però, la poca atenció que han mostrat envers la nostra llengua. Tant de bo hi hagin molts concursants i la cosa serveixi per a donar un impuls a l'afició local.

En segon lloc, sabem que es faran al Patronat de la Catequística els cursos d'"Iniciació a l'art", que tant d'èxit obtingueren l'any passat; en aquesta ocasió el teatre tindrà dues vessants, segons l'edat: una per als més menuts, i una altre més completa per a nois i noies de catorze a disset anys. Esperem que donin resultats satisfactoris tant en l'aspecte artístic, com en el de participació per part dels futurs actors.

També es comenta, encara que no ho sabem de segur, que el "TRUC" (organització de l'escoltisme) organitzarà, com ho va fer l'estiu passat, una sèrie de recitals de cançó, de sessions de cinema i també de funcions teatrals de les quals us informarem oportunament.

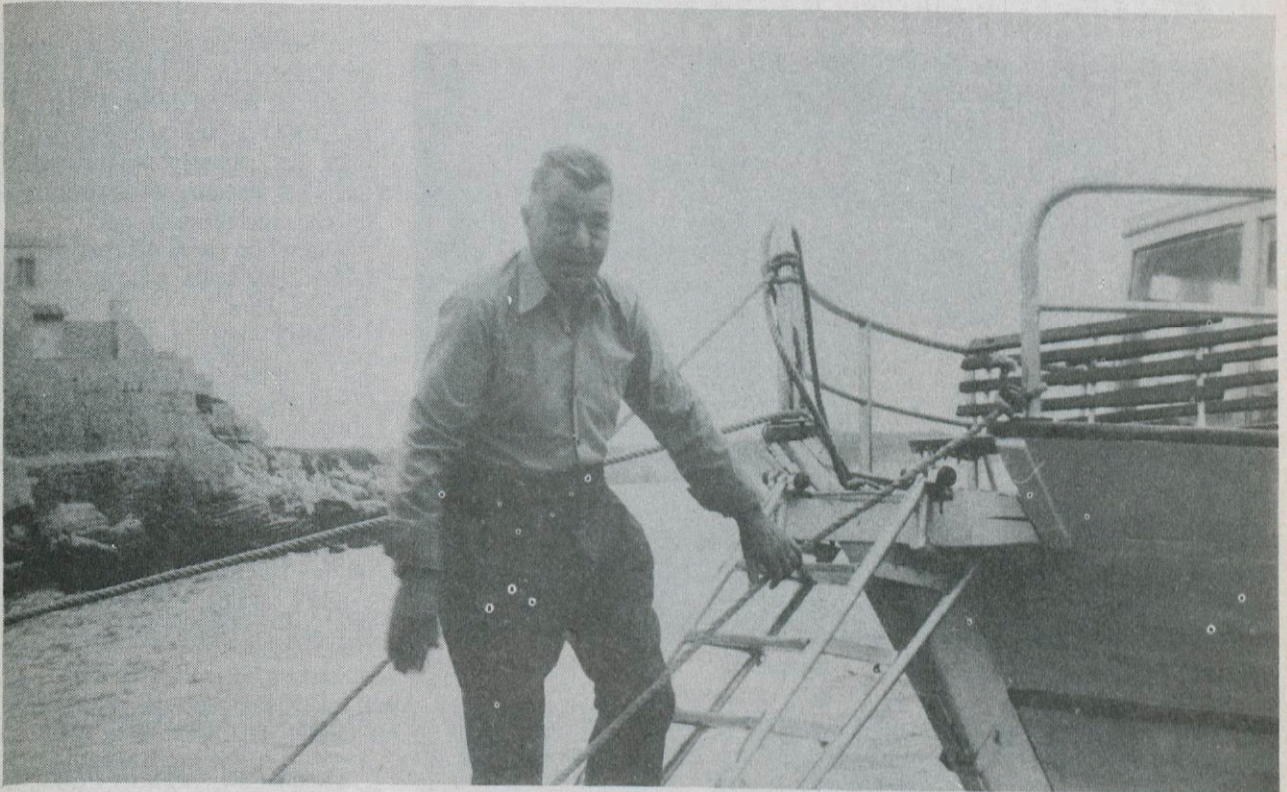
En canvi, si que podem informar del pas pels nostres escenaris de companyies professionals. Es quasi segur que ben aviat vindrà el grup DAGOLL-DAGOM a representar el seu muntatge col·lectiu "No hablaré en clase"; aquest grup, com ja recordareu, va tenir molt d'èxit a la nostra ciutat quan l'any 1975 va representar el muntatge sobre textos de Joan Salvat Papasseit, "Noc-turn per a acordió".

Deixem ara de banda les possibilitats i passem a un fet concret que és la presència avui, dia 29, en el marc de la Plaça del Teatre (al costat de l'antic Teatre Municipal, avui convertit en museu) de "Lucrecia Borja", que, sota la direcció de Josep Antoni Codina, la posaran en escena més de quaranta actors i tècnics; "Lucrecia Borja" és una gran "superproducció", com el "Tirant lo Blanc" que el mateix Codina va presentar l'estiu passat a Castelló d'Empúries. Aquesta "Lucrecia Borja" o "La vida d'una noia de bona casa" o "Els catalans a Roma" (aquest és el verdader títol) és idea d'Enric Moreu-Rey i la selecció dels textos i l'adaptació han estat fets pel mateix Codina; la interpreten autors tan coneguts com en Ramon Teixidor, l'Àngels Moll, la Nadala Batista, en Xavier Serrat, l'Albert Diaz, la Rosa Mª Sardà i l'Enric Major, entre d'altres; va ser estrenada el dia 18 de juny a Santes Creus, després ha estat durant tres dies al Teatre Grec de Barcelona (dins la campanya de Teatre Grec 77) i després d'haver passat per Olot i per Girona arriba a Figueres continuant després en tretze ciutats més del Principat.

Aquesta representació ha estat organitzada per la delegació figuerenca de L'Associació de Personal de la "Caixa", a la qual volem felicitar per l'elecció del lloc i, sobretot, per haver-li donat el seu verdader nom. Que aquesta representació serveixi per a reivindicar l'antic nom de la plaça (Plaça del Teatre). Pensem que aviat hauréem de reivindicar el Teatre Municipal.

Samsó Oliver

Proyecto de homenaje popular a "Papat"

Con motivo de la campaña iniciada por 9 PAÍS destinada a la compra de un bote al viejo pescador de l'Escala "Papat", un grupo de personas de aquella población nos ha hecho saber su propósito de rendir un homenaje a este popular personaje de la costa.

Sin lugar a dudas, Josep Cortal es una persona muy conocida en el lito-

laboración en borrar unas cruces gamadas que habían sido pintadas en las rocas frente a la playa de L'Escala.

9 PAÍS tiene abierta la cuenta corriente 996 en el Banco de Bilbao de

L'Escala a fin de reunir fondos para comprarle a "Papat" un bote para su trabajo. En cualquier caso, hacemos ya nuestro el propósito de ese homenaje popular en el que colaboraremos.

Se celebraría el próximo agosto, en reconocimiento a sus 70 años de pescador

ral ampurdanés y posiblemente el más veterano pescador de muchos kilómetros de costa. A sus 78 años, "Papat" lleva 70 haciéndose a la mar.

Como es sabido, hace pocas semanas le quemaron su pequeño bote, supuestamente por su desinteresada co-

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAÍS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

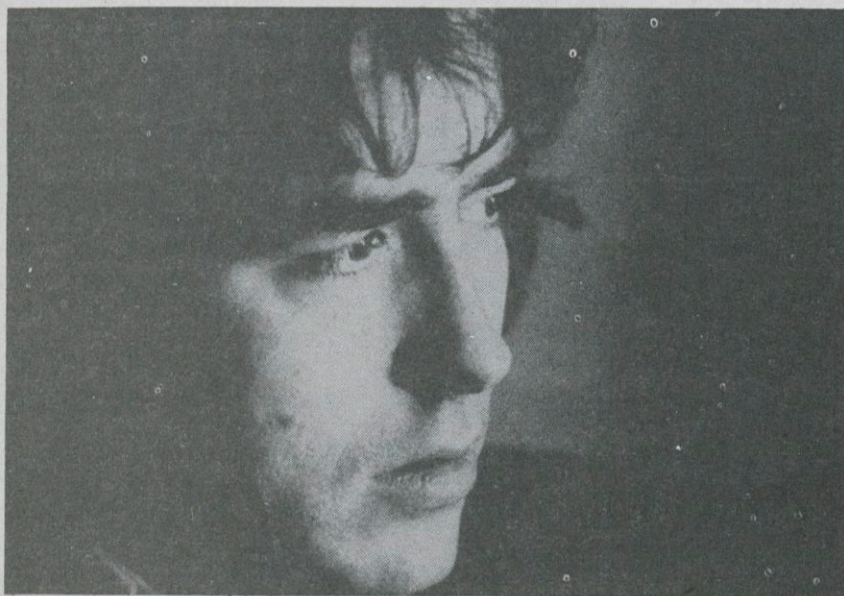
☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

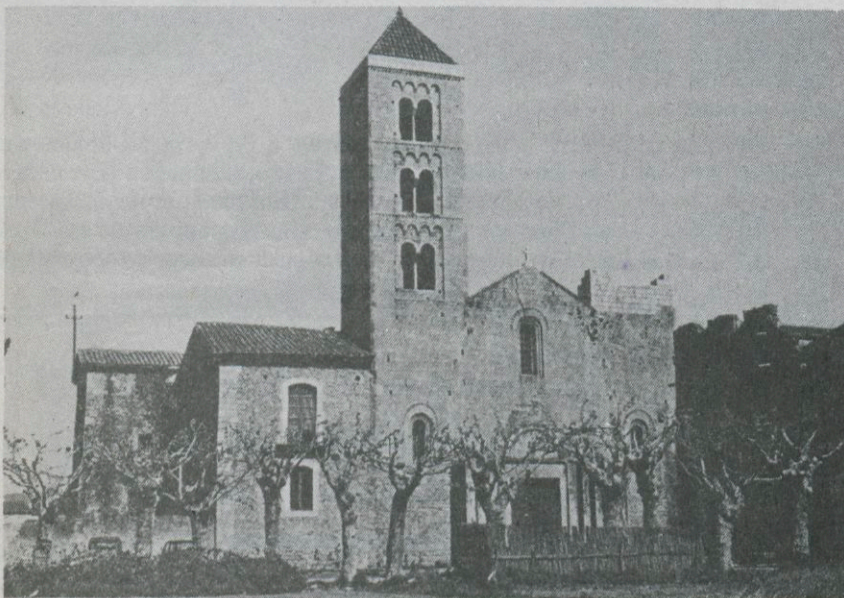

Racó jove

Èxit del recital Serrat, a Figueres, a benefici del conjunt monumental de Vilabertran

Serrat cantà per a Vilabertran.

A benefici del conjunt monumental de Vilabertran, se celebrà a Figueres l'anunciat recital de Joan Manuel Serrat, sota l'organització d'un grup d'amics del romànic empordanès, als quals cal felicitar, car l'esmentat recital constituí un gran èxit.

Durant un parell d'hores, Serrat interpretà les seves cançons d'abans i algunes d'ara.

—Mira —ens va dir, després de la seva actuació—: aquesta nit he interpretat set cançons que no han estat gravades encara en disc. Crec que han agradat. Altrament, et puc avançar que molt aviat treuré al mercat un LP titulat "Com les aus".

Joan Manuel Serrat, en aquest recital de Figueres, interpretà cançons en català i castellà, i s'acomiadà del públic amb "Mediterráneo".

RECITAL LLACH, A L'ESCALA

Després del recital de Fortià, Lluís Llach actuarà el proper dijous, a les deu del vespre, a L'Escala. Concretament, a la plaça Victor Català.

El cantant de Verges, cal recordar-ho, participarà aquest any a les "Sis hores de Cançó a Canet", és a dir, la més important manifestació musical de Catalunya dins del món de la cançó catalana.

LA REVETLLA DE VILABERTRAN

Se celebrà, a Vilabertran, la "Revetlla de la Llibertat". La plaça Pi i Maragall era plena de gom a gom, la nit de Sant Joan. Molt de "colorido" i ambient, i gent ballant al so del conjunt "Nou Jovent". Fanalets i banderoles per sobre, sota uns núvols amenaçadors. Tot un èxit aquesta revetlla.

El que ara ens preocupa és si haurérem de tornar a esperar l'any vinent per a retrobar-nos a Vilabertran, o si els organitzadors s'animaran i prepararan quelcom per a aquestes nits d'estiu. Creiem que seria interessant...

Josep Maria Ortega

Can NUÑEZ

Articles de Mèdula, Jonc i Vim, Catifes,
Moquetes, Parquets Fusta, Cortines, Persianes.

c/. Lasauca, 19 - Col.legi, 33
Tels. 502455 - 505469 - FIGUERES

Toros

Buena cosecha de trofeos

En esta tercera novillada, se lidiaron reses de los Sres. Hijos de D. Tomás Pérez de la Concha, de Sevilla. Resultaron algo flojas, aunque el encierro resultó mejor que en el último festejo celebrado en esta misma plaza.

Nueva actuación del rejoneador sevillano D. Joaquín Moreno de Silva, que tuvo dos buenas actuaciones en sus respectivos novillos. En unas suertes estuvo mejor que en otras, pero en general agradó al público. Tuvo además, mucha habilidad con los rejones de muerte, por lo que fue premiado con un apéndice auricular de su primero y con las dos orejas del segundo.

José Salazar, camino de la alternativa, triunfó sólo a medias. En su primer enemigo, estuvo aseado con el capote. Con la muleta, tuvo destellos de clase en algunos derechazos y redondos, rematados con el de pecho. Clavó una estocada y descabelló. Le fue concedida una oreja que paseó en vuelta triunfal.

Pudo repetir en el quinto de la tarde, pero por culpa del verduguillo no lo consiguió. Anteriormente, había sido aplaudido con la capa y también en el último tercio, dando buenos naturales con la zurda. Recetó una estocada hasta el pelo, pero el bicho no caía. Iba pasando el tiempo y recibió un recado de la presidencia. Varios descabellos sin mucha convicción, y el novillo dobló. Palmas y saludo desde el tercio.

Hacia su presentación en el coso figuerense, el andaluz Curro Luque, que logró un señalado triunfo en su primer novillo. Lo recibió en "crudo" delante de los chiqueros, dándole una vistosa larga cambiada de rodillas que arrancó sonoros aplausos. Siguió con ajustados capotazos que llegaron al tendido. Faena variada con la muleta y, de una media honda, abatió al animal. Dos orejas y vuelta al ruedo.

Al último de la tarde, lo toreó bien con algunos lances bien ajustados. Le dio algunos pases muy artísticos al igual que Salazar, por culpa del estoque lo perdió todo. Necesitó tres pinchazos, estocada y descabelló. Vuelta.

Currillo

Llibres

Jaume Guillamet: "La nova premsa catalana"

La dedicació de Jaume Guillamet a temes d'història del periodisme ve ja d'alguns anys: va guanyar el premi "Gaziel" a les Festes de Cultura Pompeu Fabra, de Figueres, amb el treball "Llengua i ideologia de la premsa de Figueres (1939-1974)". En el llibre que ara comentem, estampat per Edicions 62, presenta una crònica del ressorgiment de la premsa catalana, centrada sobretot en la premsa de les comarques, d'on vingué la nova empena.

L'obra té tres parts: 1) La informació a Catalunya, que fa un balanç de la situació i estudia alguns intents i realitzacions, com el frustrat "Migdia", el "Tele-estel" i l'inici de les gestions que han dut al diari català "AVUI". 2) La premsa comarcal part extensa i molt interessant. Després d'haver-ne estudiat els precedents, passa a una exposició aprofundida dels plantejaments i els problemes del periodisme a les comarques. Problemes no solament derivats de la manca de professionalització i de capital, si-

nó sobretot de la censura i l'aplicació de la Llei de Premsa; hi ha un estudi aclaridor de les sancions i multes imposades a les petites revistes catalanes amb un urc i una persistència ben mal emprats. "Presència" i "Canigó", són de les més "afavorides" entre les que es llegeixen a l'Empordà.

Finalment, la tercera part del llibre és tota dedicada a ressenyar detalladament la premsa comarca per comarca, no oblidant-ne ni els fulls parroquials que abasten un xic més d'allò que els seu títol fa pensar. Els òrgans d'informació de cada contrada són examinats amb un criteri encertat. Completa aquets apartat l'exposició de quatre estudis periodístics sobre la informació a Cornellà, Terrassa, Martoró i l'Alt Llobregat.

L'obra es clou, malgrat tot, amb un final esperançat; l'aparició de nous semanaris —a Vic, a l'Empordà, a Ripoll— des de l'edició del llibre ha vingut a donar la raó a l'autor.

Mª Àngels Anglada

"Trobada Muntanyenca" de Convergència

Paraules de simpatia per a 9 PAÍS de Jordi Pujol

Els militants i col·laboradors empordanesos de Convergència Democràtica de Catalunya assistiren amb el candidat Josep Maria Capella a la "Trobada Muntanyenca" que, a nivell de comarques gironines, se celebrà a Santa Bàrbara de Pruneres, a l'Alta Garrotxa.

Hi eren també, entre altres membres del partit, Sala i Canadell, diputat, i Francesc Ferrer, senador. De Barcelona, Jordi Pujol, número u de la candidatura, i Roca i Junyent, també diputat.

Al costat de l'ermita, se celebrà una missa. I, tot seguit, tingué lloc una audició de sardanes. A primera hora de la tarda, i en el prat de "Can Sala", hom serví un dinar camperol, d'autèntica germanor.

Jordi Pujol parlà als nombrosos assistents i agrai l'esforç de tothom, esforços que es va veure premiat amb l'èxit del Pacte Democràtic, a les darreres eleccions. Digué també que era necessari l'empena de tothom entorn de Convergència Democràtica, partit fort de l'antiga coalició.

Més tard, en una conversa, Jordi Pujol tingué unes paraules de simpatia per a 9 PAÍS.

Figueres

Què passa amb el pavelló cobert de l'Ajuntament? Tothom es feia aquesta pregunta, el "Dia del Club Bàsquet Adepaf"

Es va celebrar al Patronat de Figueres el "Dia del Club B. Adepaf". Els actes consistiren en un "repassó a la catalana" i una sèrie de filmacions realitzades al llarg de set anys per Jordi Boix.

LA GRAN FAMÍLIA DE L'ADEPAF

Malgrat el poc temps de què gaudí l'equip organitzador, cal remarcar la gran assistència de gent lligada amb l'Adepaf, ja que vàrem calcular que més de dues-centes persones prengueren part, en aquesta diada del club.

Nosaltres, com sempre, vàrem aprofitar el pa amb tomàquet i el bon vi de l'Empordà, per tal de treure quelcom més d'aquesta trobada. Acabades les filmacions, reunirem al cafè del Patronat una colla de gent molt lligada amb l'Adepaf, i vàrem fer petar la xerrada una bona estona.

—*Què és aquesta festa? Amb quin motiu s'ha fet?*

—Doncs, ni més ni menys que per a germanar tota una colla de gent, d'abans i d'ara de l'Adepaf, i passar junts una bona estona. Res més.

La resposta ens l'ha donada Guillem Vázquez, president del club. I Xavier Pous afegeix:

—Ja feia temps que es volia fer; però per una cosa y després per una altra, sempre s'anava deixant. I ara que ho hem fet, encara el temps se'ns ha "tirat" al damunt, ja que només fa tres dies que convidarem la gent per correu...

HISTÒRIA DE L'ENTITAT

Feu-me una mica d'història de l'Adepaf, si us plau.

I en dir jo això, sense pensar-m'ho, s'organitzà un "cacau". Una cosa quedava definida. Que el començament, l'inici de la primera etapa, va ser l'any 1957. El dubte era fins on va durar aquesta primera etapa. Els uns que si fins al 67 i els altres que si fins al 68. El que si va quedar clar és que el senyor Pujol fou l'ànima i el capdavanter de l'Adepaf, durant aquells deu

o onze anys. Vers el 68, amb la construcció de la "Pista Polideportiva" regentada pel C.N. Figueres i el senyor Pujol, la gent emigrà cap a allà dalt, la qual cosa motivà que, durant uns tres anys, el Patronat restés sense bàsquet, fins que, altra volta, amb gent nova i veterana, es tornà a començar el bàsquet i amb ell l'Adepaf.

Se'm va acudir de fer una pregunta "tonta":

—*Qui manté o de què viu una entitat con la vostra?*

Què vaig haver dit! Riallada general.

—Si vols que et digui la veritat, és un miracle —em contestà el president.

Al cap d'un moment, però, el miracle ja no era ho era tant...

Ens patrocinen tres cases comercials —em digueren—; tenim els anuncis de les "valles" de la pista i l'Ajuntament també ens dóna alguna subvenció.

"QUÈ PASSA AMB EL PAVELLÓ COBERT DE L'AJUNTAMENT?"

—*Quines aspiracions té l'"Agrupació Deportiva del Patronat de Figueres" (A.D.E.P.A.F.) de cara al demà?*

Aquesta pregunta se la pensaren una mica, i al final la resumiren en quatre punts importants:

—Crear una veritable junta, amb la qual els jugadors s'hagin de preocupar només d'entrenar i jugar, i res més.

—Fer una promoció del bàsquet a tots els nivells, ja que comptem amb gent que pot fer-ho. Tenim un Mora que és preparador nacional, i un Jaume Garcia i un Jordi Boix, que són preparadors regionals.

—Acceptar l'esport com a un veritable servei a la societat.

—I, potser, deixar penjada una pregunta: Què passa amb el pavelló cobert de l'Ajuntament?

I, per últim, preguntàrem:

—*Quines cotes importants ha conquerit l'Adepaf com a equip?*

—La fase de més glòria va ser durant la primera etapa, quan comptàvem amb els americans. En la segona fase, cal dir que, en el transcurs de tres anys, fòrem l'únic equip figuerenc que militava a categoria nacional, mentre el futbol i altres esports no passaven de regional. També cal dir que dos o tres elements de l'equip femení ens han estat demanats per la selecció nacional, així com l'any 1974 Verdguer ens va passar al Barce i enguany forma part de l'equip del BIC.

En arribar ací, algú va tornar a treure el tema del pavelló cobert, i ja no hi va haver res a fer. La xerrada anà per altres camins dignes de ser tractats, en secció a part.

CLOENDA

Cal dir que va ser una festa on regnà sempre la bona germanor i l'alegria. Era el que es va pretendre de bon començament. I podem dir que es va aconseguir. El que sap greu és que no es facin coses d'aquestes més sovint...

Antoni Godoy i Tomàs

EL CAD

SALA DE FESTES

ROSES
presenta

Extraordinària gala
el dia 8 de Juliol
amb

JULIO IGLESIAS

Reserva de taules:

Telèfon: 25 70 51

TF-1

PELÍCULAS

- 29 Miércoles 20.30.- La naufrage du "Monte-Christo" (D)
- 30 Jueves 20.30.- Des années d'illusions (S)
- 1 Viernes 19.00.- Graine d'ortie (S)
- 2 Sábado 21.30.- Sergent Anderson (S)
- 3 Domingo 17.30.- Les Misérables
- 4 Lunes 20.30.- Les inconnus dans la ville
- 5 Martes 21.35.- Tom Pouce (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 29 Miércoles 13.35.- Les visiteurs du Mercredi (V)
- 30 Jueves 15.00.- Tennis. Internationaux d'Angleterre
- 1 Viernes 15.00.- Tennis
- 2 Sábado 20.30.- Numéro Un
- 3 Domingo 20.30.- La Métamorphose des cloportes
- 4 Lunes 19.00.- Graine d'ortie (S)
- 5 Martes 20.30.- Festival de la magie

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 29 Miércoles 15.05.- Flipper le dauphin (S)
- 30 Jueves 15.05.- Vengeance en différé
- 1 Viernes 20.30.- Le confessionnal des Pénitents noirs
- 2 Sábado 20.30.- Un amour de jeunesse
- 3 Domingo 21.40.- La Dynastie des Forsyte
- 4 Lunes 21.55.- L'incendie du Reichstag
- 5 Martes 20.35.- Les Dossiers de l'écran

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 29 Miércoles 20.30.- Joe Forrester (S)
- 30 Jueves 13.00.- Football. Brésil-France
- 1 Viernes 22.45.- Les joies de la famille
- 2 Sábado 14.10.- Les Jeux du stade (DP)
- 3 Domingo 22.40.- Football. Brésil-France
- 4 Lunes 20.30.- La Tête et les jambes (CD)
- 5 Martes 15.05.- Champions (S)

FR-3

PELÍCULAS

- 29 Miércoles 20.30.- Adieu Venise (D)
- 30 Jueves 20.30.- La fille et le Général (B)
- 1 Viernes 21.30.- Les Mystères de la Terre
- 2 Sábado 20.30.- La Banqueroute de Law
- 3 Domingo 22.30.- Samson
- 4 Lunes 20.30.- Don Camillo en Russie
- 5 Martes 20.30.- Le Blanc, le Jaune et le Noir

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 29 Miércoles 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)
- 30 Jueves 19.40.- Tribune libre
- 1 Viernes 20.30.- Les Animaux au pouvoir
- 2 Sábado 20.00.- Les Animaux chez eux
- 3 Domingo 16.55.- Mystères de la Terre
- 4 Lunes 19.40.- Tribune Libre
- 5 Martes 18.45.- Le Club d'Ulysse

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 29 Dimecres 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Temps de cançons
- 30 Dijous 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE
- 1 Divendres 14.00.- Miramar
- 2 Dissabte 11.30.- Terra d'escudella
- 14.00.- Miramar
- 3 Diumenge 16.00.- Terra d'escudella
- 4 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
- 14.00.- Miramar
- 5 Dimarts 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Segons la moda actual, hem fet un sondeig d'opinió. Per què teniu televisor?

Un predivorciat: Abans no tenia res a dir a la dona. Ara tampoc, però l'aparell m'ajuda.

Una fadrina sola: Entre un gos i un televisor, aquest, almenys, tan sols fa les feines quan li apreten el botonet.

Un filòsof: L'home inventa eines extraordinàries per a dir coses, i després descobreix que no té res d'extraordinari per a dir.

Un ecclésiast: Hi ha una part de bo i una altra de dolent. Així, jo em quedo al mig, és a dir, a les fosques.

Un babau: Vaig emprar-ho per no ésser tan clatellut i ja ho veieu. Encara ho sóc més.

Un inventor: Només li manca un aparell per a ventar una guitza al parlotejador o al cantaire.

Un dirigent: Es l'estre ideal com a conductor, enfarfegador i engalipador de la massa.

La Massa: I coca.

Fútbol

El Figueres-78 empieza a definirse y se pone en marcha

Ha quedado constituida la nueva Junta Directiva "unionista"

Apenas terminada una temporada y ya se habla de la próxima. Se cerró un ciclo y se pone en marcha otro. Nuevos dirigentes con ideas renovadoras, intentarán por todos los medios a su alcance, dar una continuidad al club local, procurando que, como mínimo, el once balompédico mantenga con decoro la nueva categoría nacional. Si estos deseos se superan, mejor que mejor.

HAY NUEVA DIRECTIVA

Después de varias reuniones y laboriosas gestiones, el Figueres ya cuenta con nueva junta directiva. Es la siguiente: Presidente, D. Manuel Blasi Cufí; Vice-presidente, D. Emilio Bach Grau; Delegado General de Servicios, D. Vicente Galiana Chaine; Delegado de Prensa y Propaganda, D. Jaime Massot Gil; Delegado de Relaciones Públicas, D. Santiago Rich Román; Secretario, D. Ricardo Falcó Aliu; Tesorero, D. Jorge Got Juncá; Delegado Coordinador de Deportes, D. Miguel Luis Estany Massó; Vice-delegado de Prensa y Propaganda, D. Carlos Lloveras Molinet; Delegado Desplazamientos, D. José Grau Soler; Delegado de Personal, D. Juan Bach Grau; Delegado Equipo B y Juveniles, D. Ismael Gifreu Punsí; Vocales: D. Mateo Armengol Pou y Jaime Coma Iglesias; Secretario Habilitado, D. Carlos García Astigarraga.

CENA DE HOMENAJE AL FIGUERES-BAC

El pasado sábado en un céntrico hotel, tuvo lugar un agasajo a los componentes del Figueres-Bac, que tan brillantemente han quedado campeones y que por tal motivo han logrado ascender a Segunda Categoría Regional.

Todos ellos recibieron como obsequio, un reloj que premiaba de esta forma una más que brillante campaña

en todos los aspectos. Recordemos que a partir de la venidera temporada, este conjunto se denominará Figueres-B y que dependerá a todos los efectos de la U.S. Figueres.

Durante la cena, tomaron la palabra los Sres. Galiana, Morales y Blasi, ponderando la buena marcha de este equipo de aficionados, que tan alto ha sabido llevar el pabellón figuerense.

El hasta ahora entrenador Miguel Morales, seguirá preparando a estos jugadores que poco a poco deberán nutrir al equipo senior. Pues, no olvidemos que, este conjunto debe ser el enlace entre el once juvenil y los mayores.

MAXIMO APOYO A LOS JUVENILES

Por lo visto y oído, es deseo de la nueva directiva unionista, apoyar al máximo a los jugadores juveniles. Se intentará al menos que, en un futuro más o menos próximo, el cuadro senior esté formado en su mayoría por muchachos salidos de la cantera. A tal fin, no se escatimarán esfuerzos y se les va a ayudar dentro de las posibilidades de la entidad local.

Si hay perseverancia y algo de paciencia, quizás con el tiempo se podrán recoger los apetecidos frutos. No se olvide que, en esto del fútbol como en tantas otras cosas, todo se está desorbitando y de seguir así, el día menos pensado puede venirse abajo todo el tinglado.

EL TEMA DE LOS FICHAJES

A bien seguro que, los seguidores figuerenses, estarán impacientes para saber como está el asunto de los fichajes. Sobre este tema bien poco podemos adelantar. Si tuviéramos que dar paso a todos los rumores que circulan, nos faltaría espacio. Pero como de lo que se trata es de informar verazmente, hay que dar sólo las noticias concretas.

Se puede adelantar que hay negociaciones avanzadas con varios jugadores y que su fichaje es cuestión de horas. Pero falta la firma que es lo principal y por ello omitimos deliberadamente sus nombres. Incluso hay un par de elementos procedentes de categoría superior, muy interesados en fichar por el Figueres.

Como se especulaba, el meta Miret, estampó su firma en blanco por los figuerenses, lo que viene a significar un buen refuerzo. Vilar, Semis y Salazar también seguirán bajo la disciplina del club unionista.

¿QUIEN SERA EL NUEVO ENTRENADOR?

Otra duda a resolver es el cargo de entrenador para la próxima campaña. Se barajan varios entrenadores. El que suena con más insistencia es Pujolrás. Claro que también se decía de Aldecoa, y éste seguirá en el Lloret. Hay que ir con mucha cautela y acertar. El puesto es primordial y ya se sabe, si a mediados de temporada hay que cambiarlo, el "negocio" por los suelos.

Joaquín Ballester

**Torneo de Primavera
de fútbol alevín
e infantil**

Llastimós

Organizado por el Comité Comarcal de Fútbol, en colaboración con la Casa de la Juventud, tuvo lugar la entrega de premios a los equipos participantes.

Alevín grupo "A": 1. U.D. Roses, 17 pts.— 2. Salvador Dalí, 15.— 3. Llers, 9.— 4. Port de la Selva, 9.— 5. Vila-bertran, 7.— 6. L'Escala, 1.

Alevín grupo "B": 1. La Salle, 15 pts.— 2. Peralada, 15.— 3. Empordà, 9.— 4. Bellcaire, 9.— 5. Llança, 4.— 6. San Pedro, 4.

Infantiles "A": 1. C.D. La Salle, 14.— 2. Gualta, 12.— 3. Bellcaire, 11.— 4. San Pedro, 9.— 5. L'Escala, 7.— 6. La Bisbal, 1.

Infantiles "B": 1. C.E. Empordà, 16.— 2. Llers, 12.— 3. La Casera, 8.— 4. Sta. Llogaia, 2.— 5. Agullana, 0 pts.

La veritat és que l'espectacle que ens oferí la Tele l'altre dia va resultar llastimós. Mai no s'havia vist un combat de boxa, retransmès per la petita pantalla, que acabés com va acabar el combat entre el tailandès Muangsurin —actual campió del món— i l'espanyol Perico Fernández, és a dir, com el "Rosari de l'aurora", com vulgarment es diu.

Hem dit que mai no ho havíem vist, perquè segurament n'hi ha hagut d'altres, de combats, que també han acabat malament, però no ens ho havien deixat veure com aquesta vegada. I vatja si ho vàrem veure! Crec que el vertader espectacle no va ésser el combat, sinó allò que va passar després i que Televisió Espanyola aquesta vegada sí que ens ho ensenyà, i ens ensenyà el poc ensenyats que estem per a jutjar espectacles esportius i, a la vegada, comportar-nos com a veritables esportistes.

En primer lloc, es va veure ben clar que no sabem o no saben molts aficionats a la boxa que, en aquest es-

port, puntuen els cops ben donats i que la seva suma pot donar el vencedor en cas de no haver-hi K.O. Com que això últim no va existir, els punts els va acumular Muangsurin i no Perico, ja que aquest es va limitar, con tots vàrem veure, a uns esforços esporàdics, nerviosos, i, al mateix temps, poc precisos. I en segon lloc, no saben que esportista és també saber comportar-se com a tal, és a dir, saber perdre amb elegància, cosa que, desgraciadament, no passa molt sovint.

L'esport és per damunt de tot educació; admetre unes regles de joc i respectar-les no tan sols els qui actuen, sinó també els qui ho contemplen. L'esport és per damunt de tot, així mateix, cultura, i guanyar o perdre es secundari a la seva pràctica. Trobem bé que es protesti, amb allò que en solen dir "modos", una decisió arbitral que ens sembli injusta; però transformar la cosa en un dos de maig, no ens afavoreix gens.

Albert Gurt

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

**fincas
Montserrat**

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

La Bisbal

Tres equipos, tres títulos

El Atléctic Bisbalense ha logrado esta temporada una gesta nada corriente, cual es que los tres equipos representativos se hayan llevado su respectivo campeonato. Los preparadores de estas formaciones, señores Ortós (juveniles) Bernard (aficionados) y Corominas (primer equipo) pueden estar satisfechos de haber sabido llevar tan perfectamente a los hombres de que han dispuesto. En las imágenes, que son el mejor testimonio y a la vez nuestra personal felicitación, podemos ver a las tres plantillas con sendos títulos de campeón.

Xavier Amir

Torroella de Montgrí

Celebració de la "II Nit del Futbolista"

Josep Costa i Sever Giralt, distingits

A Torroella de Montgrí, hom celebra la "II Nit del Futbolista". Aquesta "nit" consistí, principalment, en un ball amenitzat per l'orquestra "Montgrins", i durant el seu transcurs es feu lliurament dels premis als considerats com a millors futbolistes de la U.D. Torroella, durant la temporada 1976-77.

La idea d'organitzar aquesta festa fou un gran encert per part de la junta del club, l'equip del qual milita actualment a Segona Regional, ja que d'aquesta manera s'obsequia el treball meritós que han fet per a l'esport molts joves futbolistes, que amb el temps poden esdevenir figures.

Així, foren elegits com a millors futbolistes de la U.D. Torroella, Josep Costa (primer equip) i Sever Giralt (juvenil). Cal remarcar, per últim, que durant la festa també foren obsequiats amb trofeus la resta dels jugadors torroellencs, que defensaren els colors del club, al llarg d'aquesta darrera temporada.

Horario de trenes

DE PORT-BOU A BARCELONA

Tren	CLASE	Nota	Port-Bou Sale	Lleasá Sale	Figueraa Llega	Flasá Llega	Gerona Llega	Caldas Llega	Mossona Mossona	Granollers Llega	Barña Llega
2128	Tranvia	(1)					5'15	5'30	5'44	6'29	7'05
2130	Tranvia	(1)					6'10	6'25	6'39	7'29	8'06
2112	Semid. ut.	(1)	5'50	6'—	6'21	6'49	7'09	7'24	7'38	8'10	8'40
476	Bar. Talgo	(2)	6'55		7'14		7'41				8'50
2116	Tranvia	(4)	7'10	7'22	7'43	8'25	8'44	8'59	9'12	9'54	10'33
2156/2755	Rápido ut.	(3)	7'40		7'59	8'15	8'28	8'41	8'53		9'50
124	Hisp. Exp.		7'48	7'57	8'16	8'38	8'57	9'13	9'30	10'06	10'43
112/711	Valencia E.	(3)	8'—		8'29	8'51	9'10	9'26	9'42	10'18	10'53
2118	Semid. ut.	(1)(5)	8'10	8'22	8'42	9'09	9'29	9'44	9'58	10'43	11'13
152/751	Ráp. Talgo	(6)	10'—		10'19		10'48				12'09
102	Catal. Exp.	(1)	10'10	10'20	10'38	11'—	11'17	11'32	11'45	12'23	12'55
2120	Semidir.		11'15	11'23	11'42	12'05	12'23	12'40	12'54	13'39	14'16
2132	Tranvia						13'15	13'30	13'44	14'28	15'02
3102	Tranvia	(4)(8)	12'40	12'53	13'17	13'47	14'08	14'30	14'46		16'35
2102	Rápido ut.		13'45		14'04	14'19	14'32	14'44			15'54
1102	Omnibus	(1)(4)	14'10	14'24	14'47	15'14	15'35	15'56	16'11	17'02	17'50
3104	Tranvia	(8)	16'—	16'10	16'32	17'02	17'22	17'40	17'54		19'35
2122	Semid. ut.	(1)(5)	17'20	17'32	17'53	18'22	18'42	18'57	19'10	19'42	20'14
108/807	C. Brava E	(7)	18'50	19'—	19'18	19'40	19'57	20'12	20'27	21'05	21'42
2124	Tranvia	(1)(4)	19'15	19'27	19'48	20'18	20'49	21'04	21'18	22'01	22'39
70	Cat. Talgo		19'53				20'37				21'45
2192	Tranvia	(4)	20'25	20'35	20'56	21'24	21'44				
2104	Rápido ut.		21'20		21'39	21'54	22'07	22'20			23'30

DE BARCELONA A PORT-BOU-CERBERE

Tren	CLASE	Nota	Barña Sale	Mossona Mossona	Caldas Sale	Gerona Sale	Flasá Sale	Figueraa Llega	Lleasá Llega	Port-Bou Llega	Cerbère Llega
2191	Tranvia	(1)				6'15	6'35	7'02	7'25	7'38	7'45
2193	Tranvia	(1)				7'20	7'40	8'05	8'27	8'38	8'45
1101	Omnibus		5'15	6'50	7'07	7'34	7'55	8'25	8'49	9'04	9'25
2121	Tranvia		6'45	8'07	8'21	8'36					
2101	Tranvia R.		8'05		9'05	9'18	9'32	9'51		10'12	10'18
808/107	C. Brava E	(3)	8'39	9'30	9'44	9'59	10'15	10'40	11'—	11'10	11'18
2111	Tranvia	(1)	8'45	10'07	10'21	10'36	10'55	11'20	11'42	11'53	12'01
3103	Tranvia	(1)(4)	9'—	10'26	10'40	10'55	11'14	11'55	12'17	12'30	
73	Cat. Talgo		10'15			11'18				12'04	12'33
103	Rápido		10'19		11'36	11'50	12'05	12'26	12'44	12'53	13'—
3105	Tranvia	(1)(4)	10'45	12'26	12'40	12'58	13'17	13'43	14'05	14'17	14'25
2113	Tranvia		12'45	14'09	14'23	14'41	15'—	15'25	15'47	15'57	16'05
2115	Tranvia		14'15	15'39	15'52	16'09	16'28	16'54	17'16	17'28	
2103	Tranvia R.	(4)	15'30	16'43	16'55	17'10	17'26	17'46	18'03	18'12	18'19
101	Catal. Exp.		16'—	17'04	17'17	17'32	17'48	18'13	18'33	18'43	18'50
752/151	Ráp. Talgo	(5)	16'52		18'01	18'11	18'32			18'55	19'05
2117	Tranvia	(2)	17'15	18'39	18'53	19'11	19'30	19'55	20'17	20'29	20'35
712/111	Valencia E.	(6)	18'10	19'06	19'21	19'37	19'54	20'19	20'48	21'—	21'—
2756/2155	Rápido ut.	(6)	19'15	20'02	20'13	20'26	20'39	20'59	21'20	21'20	21'26
2119	Tranvia		19'15	20'39	20'53	21'10	21'29	21'54	22'17	22'27	
123	Hisp. Exp.		20'—	21'02	21'18	21'32	21'48	22'13	22'33	22'42	22'51
3107	Tranvia		20'—	21'26	21'39	21'53					
475	Bar. Talgo	(7)	21'—			22'04		22'31		22'53	23'22
2123	Tranvia		21'15	22'37	22'51	23'06					

NOTAS

DE PORT-BOU A BARCELONA

- 1) Enlace con líneas de Mataró.
- 2) Procede da París Austerlitz. No admite viajeros.
- 3) Destino Valencia término. Circula del 30-6 al 24-9 1977.
- 4) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
- 5) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero, del 1-6 al 30-9.
- 6) Destino Alicante término.
- 7) Destino Madrid Chamartín (Vía Caspe).
- 8) Vía Mataró.

— Todos los trenes, excepto Talgos, paran en Barña Clot. Los destinos Valencia término, Alicante término y Madrid Chamartín, efectúan su parada en Barcelona Paseo de Gracia.

DE BARCELONA A PORT-BOU

- 1) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
- 2) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero del 1-6 al 30-9 1977.
- 3) Procede de Madrid Chamartín, Vía Caspe.
- 4) Vía Mataró.
- 5) Procede de Alicante, término.
- 6) Procede de Valencia, término. Circulan del 1-6 al 24-9 1977.
- 7) Destino París Austerlitz. Camas.

— Los trenes procedentes de Madrid Chamartín, Alicante término y Valencia término paran en Barcelona Paseo de Gracia.

Tren tranvia U.T. 2193, circulará días laborables.

PISCINAS

SENSACIONAL para Ud. Que

- Quiere construir su piscina.
- No tiene filtro en su piscina.
- Tiene problemas en su piscina.
- No quiere ser esclavo de su piscina.

SOMOS ESPECIALISTAS EN PISCINAS

En nuestra exposición podrá admirar la gama más moderna y completa de Filtros y accesorios así como los sistemas y productos de tratamiento de aguas más eficaces y rentables.

c/. José Coll s/n - Urb. Ensanche - Tel. 50 11 18 - Apart. 131 - FIGUERAS

Farmàcies

Dia 29, dimecres
 Vidal - Sant Pau, 38
 Dia 30, dijous
 Soler - Carrer Nour, 22
 Dia 1, divendres
 Dr. Martin - Rambla, 11
 Dia 2, dissabte
 Xirau - J. Maragall, 4
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 (Només tarda de 4 a 8)
 Dia 3, diumenge
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 Dia 4, dilluns
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 Dia 5, dimarts
 Ferran - Gral. Mola, 6

Metges de guàrdia

Dimecres, dia 29
 Dr. D. Juan Forment
 Peralada, 48
 Tel. 50 14.31

Diumenge, dia 3
 Dr. D. Juan Montaner
 Víctor Pradera, 1
 Tel. 50 15 47

Exposicions

Art-3 - Jaume Turró, Pintures (inauguració 28-6-77).
 La Cúpula - Dalí. Litografies i gravats.
 Òbanos - Col·lectiva. Coll de Carrera, Batallé, Colomer.
 Rhodas - Col·lectiva.
 Vallès - Jordi Bronsoms. Dibuixos.
 Victòria - August Cervera. Olis.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
 Clínica Catalunya 50 15 39
 Clínica Figueres 50 31 00
 Clínica Santa Creu 50 36 50
 Creu Roja 50 17 99
 Hospital 50 14 00
 Ajuntament 50 01 00
 Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
 Bombers 50 00 80
 Policia 50 09 29
 Guàrdia Civil 50 13 55
 Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 30, a les 9 de la nit, i diumenge, dia 3 de juliol, a partir de les quatre de la tarda: "Por qué se asesina a un magistrado" i "Las adolescentes".

Sala Edison

Dimecres, dia 29, tarda i nit, i dijous, dia 30, a la tarda: "Cazador de recompensas" i "La madrina".
 Dijous, dia 30, a la nit, dissabte, dia 2 de juliol, a la nit, i diumenge, dia 3, a partir de les quatre de la tarda: "Golpe mortal" i "Primavera en otoño".

Cinema El Jardí

Dissabte, dia 2 de juliol, a la nit, i diumenge, dia 3, tarda i nit: "Por qué se asesina a un magistrado" i "Las adolescentes".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 30, a partir de les quatre de la tarda: "La leyenda del dragón" i "Solo ante el streaking".
 Dissabte, dia 2 de juliol, a la nit, i diumenge, dia 3, tarda i nit: "Gator, el confidente" i "Helga" (aquesta última, ara parlada en castellà).

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30.
 Divendres, obert fins a les 22 hores.
 Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gibert* en C/. Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

NAVE INDUSTRIAL en venta, 500 m². Casco urbano. Razón *Fincas Gibert C/*. Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

INTERESA MANSO en sector Figueras. Superficie inferior 100 vessanas. Ofertas hasta 6.000.000 Pts. *Fincas Gibert*.

EN ROSAS, piso lujo. Frente mar. Oportunidad 2.000.000 pts. *Fincas Gibert*.

BIENES DE EQUIPO. Ampliación negocio. Cualquier problema financiero tiene solución. *Finord*. Apartado 150. Figueras.

RABOS DEL AMPURDAN. Espléndida viña de 25 vessanas, a pie carretera. Agua y luz a 50 metros. Precio 1.000.000 ptas. *Fincas Gibert*.

VENDO SOLAR en Figueras. Precio razonable. Máxima edificación. Tel. 50 32 87. Llamar de 14 a 15 h. y de 20 a 22 h.

SE NECESITA mujer, mediana edad. Función ama de llaves. Imprescindible buenos informes. Interesadas llamar Tel. 50 57 63. Total reserva.

CREDITOS RAPIDOS a Construcciones-Promotores de Viviendas. Sin hipoteca. Descuento de Letras, venta de pisos, chalets y apartamentos. Créditos personales. Créditos puente para constructores en espera de hipoteca. Tramitación 10 días. Total reserva. Informes: CE-NE-GIR. C/ Caamaño, n.º 7, 1º - Teléfono 50.45.21 - De 10 a 13 horas. *Inmobiliaria Fincas Ampurdán*. Rambla Sara Jordá, 31, entlo. - Teléfono 50.19.25 - De 16 a 18 horas.

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom

Tels. 25 62 55 - 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

terrenos en venta
verkauf von parcellen
terrains a vendre
land for sale

locales comerciales
en Rosas

consulte facilidades de pago

PUIG ROM

(Rosas)

**PAPELES
PINTADOS**

PINTURAS

ANEXOS - PINTURA

MOQUETAS (suelos y paredes)

PAVIMENTOS SUELOS

**Distribuidor oficial de
SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS
BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .**

**PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADDECOR - FAGESCO
TARRACOL - etc.**

**PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS
AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.**

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

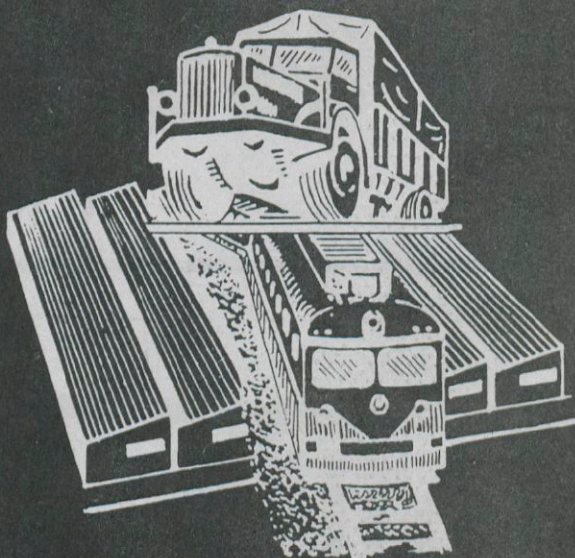
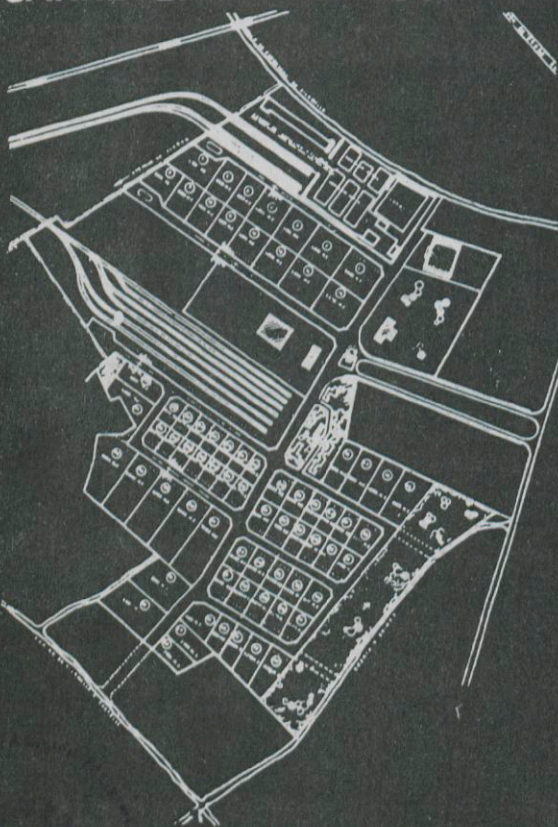
SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12 Tel. 501529 FIGUERAS

¡ UNA INVERSIÓN ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION **FITOSANITARIA VILAMALLA**

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. 50 04 12 - Ext, 36/apart. 162 - FIGUERAS

